ticia: Uñ addit: b Lętabiť dñs i opib' suis. i. faciet vos lętari: ⁊ maxie i opib' terribilib': Uñ addit: c Qui respicit terrā ⁊ facit eā tremere. q. d. ita defacili facit tremo/tū: sic respicit eā. f Qui tāgit mōtes/caloze solis: h Et fumigāt/calefacti. Fumigāt etiā q̄dā mōtes eructuātes ⁊ p/mentes ignē.

Allegorice Al. †eternū Al. †seculi Al. †aspicit Al. †fumigabūt Al. †Suauis sit ei disputa/tio mea: ego āt iocūdabor Al. †iniusti Al. †dñm

a In secl'm. i. i ętnū: Et sic: b Lętabiť dñs i opib' suis. i. in eis q̄ facit i eis. Misi em gl'ia deť deo/nō lętať dñs in opib'/q̄tūcūq̄ bona videāť. Matth. vj. c. Si oculus tuus fuerit nequā: totū corpus tuū tenebrosū erit. Et q̄ sūt opa quę opať deus p apl'os: Cōuersio pctōrū: Uñ addit: c Qui respicit/oculo miscōię: d Terrā. i. trena corda. e Et facit eā tremē: p timorē. Eccl'j. xvj. c. Cū aspexerit illa deus/tremore concutiēť. f Qui tāgit: iteri' pterrēdo ⁊ inspirādo: vl' exteri' flagellādo: g Mōtes. i. magnos ⁊ eleuatos i secl'o. Job. xix. c. Dan' dñi tetigit me. h Et tacti/fumigāt: p cōpūctionē ⁊ deuotionē. Sic tactus paulus fumigauit. Esa. vj. b. Cōmota sūt superliminaria cardinū a voce clamantis: ⁊ domus impleta est fumo.

Act. 9.

Moraliter

* tiōe: Quia/ b Lętabiť dñs in opib' suis: sm illō Beñ. j. d. Uidit deus cūcta q̄ fecerat ⁊ erāt valde bona. Uñ āt diē: Sit gl'ia dñi i secl'm. i. in ęternū: ad differētia gl'ię hominū: q̄ cito trāsit. Esa. xl. b. Omis gloria eius quasi flos fęni. Lętabiť i opib'. Duo sūt genera operū dñi: videlicet opa miscōię/⁊ opa iusticię: Et i vtroq̄ lętať dñs: videlicet cū iuste punit: ⁊ cū pie retribuit. Deut. xxviij. g. Sic āt lętat' ē dñs sup vos/bñ vobis faciēs/vosq̄ multiplicās: sic lętabiť dispdēs vos atq̄ subuertēs. De his duob' opib' subiūgit: c Qui respicit/oculo miscōię: d Terrā/corda terrenor: e Et facit eā tremē/p timorē: vt supra dictū ē. f Qui tāgit/puniēdo/ g Mōtes. i. supbos: h Et fumigāt/i iferno. Esa. lxv. a. Qui dicūt recede a me/ne appropinq̄s mihi: q̄ i/mūd' es/Ecce supbia. Isti fum' erūt i furore meo/ignis ardēs tota die. i Cātabo dño. Tertia ps: i q̄ pmittit se sp laudatur. Diē q̄: Cātabo dño/laudando cū p bñficiis supra dictl': ⁊ sm lrā ⁊ sm allegoriā. k In vita mea. i. sp/dū viuo i hac vita. Hiero'. Mūq̄ meū iuuāte dño cessabit eloquium. Ul' pōt ita legi/vt nō ad hāc vitā restringať: ⁊ etiā ad vitā ęternā extēdať: i q̄ erit cant' ⁊ laudatio iugl' ⁊ ęterna. Ps. Ps. 70. In te cātatio mea sp. Et alibi: In secl'a seculorū laudabūt te. Ps. 85. Nec solū ore cantabo: ⁊ manu/ l Psallā deo meo q̄/diu sū. i. bona opa faciā i pñti: nō em i futuro opari licebit. Gal'. vlt'. c. Dū tps habem' operemur bonū ad oēs. Et ex his duob' sequiť: o Jocūdū sit ei eloquiū meū. s. laus. Cū em hō laudās deū bona opa facit: tūc laus illa iocūda ē deo. Ps. 146. Uñ ⁊. j. sil'r dicit: Laudate dñm qm̄ bon' est psalm': deo nro sit iocūda decoraq̄ laudatio. Jocūda q̄tū ad deū/cui fit: decora q̄tū ad hoies/corā q̄bus fit. Jocūda nō est deo/nisi bona opa pcomitenť: Quia sic ōr. s. Pctōri dixit deus: quare tu enarras iusticiās meas ⁊c. Nec decora est hoib': qz sic dicit Eccl'j. xv. c. Nō est speciosa laus i ore pctōrl'. p Ego vo dlectabor i dño: vt mutua sit pdelectatio: Sic dr. j. Job. iiij. d. In deo manet: ⁊ deus i eo. Et Apocl'. iij. d. Cęnabo cū illo/⁊ ipse mecū. Et exēplo mei delectantl' i dño: q Deficiāt pctōres a terra. i. a terrenitate/vt iā terrena nō agāt aut diligant. Et dicit/peccatores/in se: et iniqui/in alios supple/deficiāt: ita vt nō sint. s. iniqui: sm illud Prouer. xij. a. Uerte ipios ⁊ nō erūt. Et p his oib': r Bñdic aia mea dño: vt pus. Periodalis est iste psalm': qz ab eodē icipit ⁊ ēminať: In q̄ inuit q̄ finis bonor sil'is ē pncipio: qz pseuerāt i bono: ñ sic stulti q̄b' diē apl's Gal'. iij. a. Sic stulti estl' vt cū spū cęperitl' nūc carne psumamini. Tota ista expositio

Moraliter

mozal' ē satl': ⁊ adhuc possum' alić exponere mozalić. s Cātabo ⁊c. Sup imediate dictū ē: f Qui tāgit mōtes. s. supbos pctōres puniēdo: h Et fumigāt/i igne iferni. Uñ mō ꝓpha i psona pęnitētl' timentl' illā siniaz/diē: i Cātabo dñi i secūlū: lętabiť dñs in opib' suis. Qui respicit terrā et facit eā tremē: q̄ tangit mōtes ⁊ fumigāt. Cantabo dño i vitā mea: psallā deo meo q̄diu sū. Jocundū sit ei eloquiū meū: ego vo delectabor i dño. Deficiāt peccatores a terra et iniqui ita vt nō sint: bñdic aia mea dño. Alleluia. CIIII.

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t

dño/i pfessiōe pctōr. Esa. xxlij. d. Sume citharā: circūi ciuitatē meretrix obliuiōi tradita: bñ cane: freqnta cāticū. Meretrix obliuiōi tradita ē peccatrix aia: q̄ vz sumere volūtarie citharā. i. pniaz: i q̄ extēdāť ⁊ arceāť mēbra corpis ⁊ vires aię: sic chordę i cithara: Et circūire ciuitatē cordis sui: recogitādo oēs ānos suos i amaritudie aię: Bñ canere/bñ pfitēdo. Et nota q̄ nō bñ canit q̄ notas trāsilit/vel falsificat/vl' diminuit/vl' q̄ discordat. Hęc q̄nq̄ fiūt i pfessiōe. Notas trāsilit: q̄ pctā aliq̄ de q̄b' recolit/i pfessiōe tacet: Falsificat/q̄ mentiť: Diminuit/q̄ excusat: Discordat/q̄ corde nō pęnitet: vz em pcordare cor ori: ⁊ pritio pfessiōi. Sic q̄ debet cātare: sed/dño/nō mūdo. i. vt dei grāz/nō hoim/acqrat: Cōtra hypocritas: q̄ pfitenť vt boni videanť. k In vita mea. Hoc ē pra eos q̄ cū icipiūt mori: tūc icipiūt pfiteri. Eccl'j. xvij. d. Uñ morte pfitere: a mortuo q̄si nihil perit pfessio: Cōfiteberl' viuēs: viu' ⁊ sanus cōfiteberl' ⁊ laudabis deū: ⁊ gloriaberl' in miserationibus illi'. Post pfessionē sequi debet satisfactio: Uñ addit: l Psallā. i. lęte opabor: m Deo meo. i. ad honorē ei': n Q̄diu sū. Job. xxxij. d. Nescio q̄diu sbsistā: ⁊ si p' modicū tollat me factor me'. Tūc aūt dñs accęptā habet hois pfessionē: qñ sequiť satisfactio: Uñ subdit: o Jocūdū sit ei eloquiū meū. s. cōfessio. Et tūc maxie est iocūda: qñ nō reuertiť ad vomitū: Uñ hoc orādo/diē: Jocūdū sit. Ps. Si mei nō fuerint dñati. s. dęmones ⁊ mali mor': tūc imaculat' ero: ⁊ emūdabor a delicto maximo: ⁊ erūt vt cōplaceant eloquia ors mei. Postq̄ aūt ita hō de pctō exiuit: tūc icipiūt ei sape spūalia ⁊ cęlestia: ⁊ ēmittit ei dñs pfolatiōes: Uñ addit: p Ego vo/decętero: delectabor i dño: q̄ pus delectabar i pctō: sm illud Job. xxx. a. Esse sub sentib' delitias cōputabāť. Hāc aūt delectationē i deo habēdā q̄nq̄ ipediūt multū tēptatiōes ⁊ mor' carnales: Uñ petēdo subiūgit: q Deficiāt pctōres a terra. i. prauī mor' a corde: q̄ dicunť pctōres: qz sūt pncipiū pcti. r Et iniq̄. i. mor' auaricię ⁊ crudelitat': s Ita vt/penit'/nō sint: et ꝑ defacili magis fit: qñ in pncipio resistiť eis. Uñ. s. In matutino interficiebā oēs pctōres trę ⁊c. i. in pncipio tēptatiōis oēs prauos mor'. Cassian': Dū adhuc puuli sūt: allide filios babylonis. i. sensus carnales: ne si teneri nō fuerint enecati/in nrāz pniciē pualescāt: ⁊ postea firmi' radicati/nō possint euelli. Tūc aūt solēt magl' itrare ad aiaz isti prauī mor': qñ eā iueniūt ociosā. Uñ hortať suā aiaz/vt occupet se i dei laudib': dicēs et pludēs: t Bñdic aia mea dño: ⁊ sic intēta dei laudib'/talibus motib' nō poterl' intēdere. Esa. xlviij. b. Infrenabo te laude mea/ne itereas. Prouer. xj. d. Aia q̄ bñdicit/ipinguabiť.

Ps. 100. Ps. 100. Partitio psalmi

Ps. 70. Ps. 85. Ps. 146. Ps. 49.

Tertia pars

c Confitemini dño ⁊c. Expositio Ps. CIIII. Titul'. Alleluia. In pcedēti psalmo iuitauit nos psalmista ad laudādū deū ꝓpt opa creatiōis: hic iuitat ad laudādū ꝓpt bñficia q̄ ptulit filij isrl': qz eadē ⁊ melior datur' ē nob'/si sum' veri filij isrl': sic ōr Matth. iij. b. Potēs est dñs de lapidib' istl' suscitare filios abraę. Et qz ad laudē iuitat: bñ i titulo pmiť/Alleluia: qd̄ iterptať: laudate i/uisibilē. Hā allelu/idē est qd laudare: ia/ꝓ vnū est de noib' dei. Et sic suas significatiōes habent cętera noia ei': vt el qd fortē/⁊ sabaoth exercituū: sic ⁊ hoc nomē/ia/iuisibilē significat: ⁊ deo tm̄mō conuenit. Prescribiť aūt viginti psalmis: i q̄b' ⁊ magnalia dei describunť: ⁊ magna exultatiōe gaudeť. Hac igiť voce ad laudē dei inuitat. Hęc est intentio. Modi'. Sex sūt partitiōes. Primo monet fideles vt deū sp exquirāt. Secūdo eos p patriarchar exēpla pfirmat: ibi: Memētote. Tertio breuiter tangit q̄ de regno ad regnū transierunt: ibi: Cū essent numero breui. Quarto narrat q̄d factū est cū trāsirēt: ibi: Et vocauit famē. Quinto q̄ fecit i ęgypto breuiť tāgit: ⁊ postea narrat: ibi: Et auxit. Sexto enūerat bñficia q̄ fecit eis: educēs eos ō ̄ra ęgypto: ⁊ iducēs i ̄trā pmissionis: ibi: Et eduxit eos: Tū sm Augl'. nō ibi icipit: ꝑ post: ibi: Expandit nubē. Et ibi enumerat illa bñficia quę fecit eis deus iter

eis de⁹ iter agẽtib⁹ p heremũ. Incipit ḡ a laude quã intẽdit: quã ⁊ ĩ titulo Esdras ꝓnotauit/dicẽs: a ¶ Cõfitemini ⁊c. Et possum⁹ ꝑmo allegorice legere: ⁊ postea moralit̃. Dicit ḡ ad fideles ꝑmitiuę ecclię: Cõfitemini dño. q. d. nõ suffi/cit hẑe fidẽ in corde/nisi qñ requrit hõ/ꝓfiteat eã ore. Ro. x. b. Si ꝓfiteaⁿ ĩ ore tuo dñm iesũ christũ/ ⁊ ĩ corde tuo crediderⁿ q; de⁹ illũ excita/uit a mortuis: salu⁹ eriⁿ: Corde enĩ credit̃ ad iusticiã: ore ãt ꝓfessio fit ad salutẽ. Et ideo/cõfitemini/ore laudãdo eũ ĩ quẽ crediti: b ¶ Et/ꝓfitẽtes/inuocate no mẽ ei⁹. ſ. christũ: vt vos ĩ fide roborẽt. Ioheł. ij. g. Quicũq; ĩuocauerit nomen dñi/salu⁹ erit. Sic faciebãt ĩ ꝑmitiua ec/clesia: Pzio credebãt corde: Scõo fidẽ ꝓfitebanⁿ ore: Tertio ꝑ fide et ꝓfessione capti ⁊ afflicti: inuocabãt nomẽ dñi: orã/tes vt daret eis patiẽtiã ĩ tribulatiõe: cõ/stãtiã ĩ fide. Fidẽ etiã suã alijs ꝑdicabãt: qd etiã hic admonet/cũ subiũgit: c ¶ Annũciate iter gẽ tes. i. inter gẽtiles nõ credẽtes: e ¶ Opa ei⁹: Quia. ſ. ꝑ cre auit oia: Scõo recreauit hoies: Vñ adorãd⁹ ẽ ⁊ laudand⁹: ñ idola/q̃ sũt opa manuũ hoim. Sic ĩcępit fides annũciari ꝑ mũdũ: et postea cępit dilatari: Et fũdatę sũt ecclię ad cultũ dei ⁊ doctrinã apl̃or: Vñ bñ seqt̃: f ¶ Cãtate ei ⁊ psalli/te ei: ad laz/cãtando ⁊ psalmos dicẽdo ĩ ecclesijs. Vl̃: Cã/tate/ore laudãdo: g ¶ Et psallite: bñ opando: h ¶ Ei. i. ad honorẽ ei⁹: i ¶ Narrate/ꝑdicãdo generalit̃: k ¶ Oꝑa mirabilia ei⁹. Oꝑa facta christi mirabilia sũt: ꝗ tria potis/sime. ſ. q; fecit deũ hoiez: virginẽ matrẽ: cor fidele. Et ꝓter hoc cantat̃ ĩ natiuitate dñi: Cãtate dño cãticũ nouũ: qz mi/rabilia fecit. Oꝑa/dicit: vt nihil ꝓt timorẽ aut pudorẽ tace/atis. Propt timorẽ nõ tacebãt petr⁹ ⁊ iohãnes/Actⁿ. iiij. d. q̃ dicebãt: Nõ possum⁹ q̃ vidim⁹ ⁊ audiuim⁹ nõ loq̃. Pro/pter pudorẽ nõ tacebat paul⁹: q̃ dicebat. j. Corⁿ. j. d. Nos ꝑdicam⁹ christũ crucifixũ: iudęis q̃dẽ scãdalũ: gentib⁹ autẽ stulticiã. Et. ij. Timoth̃. j. b. Noli erubescere testimoniũ do mini nr̃i iesu christi. Lucⁿ. ix. d. Qui me erubuerit et sermo/nes meos: erubescã ⁊ ego eũ coꝝã pzę meo ⁊ angelis ei⁹. Di/co q; nõ dimittat̃ ꝓt timorẽ aut pudorẽ: qz debet̃ gl̃iari de noie christiano: Vñ sequit̃: l ¶ Laudamini i noie sctõ ei⁹. i. de ꝗ q̃rite laudẽ: ⁊ ꝗ vobis sit laus/q; nomen dñi sctm̃ ĩuocatũ ẽ sup vos: ⁊ vocami christiani a christo. Actⁿ. iiij. b. Neq; enĩ est aliud nomẽ sub cęlo datũ hoib⁹/in q̃ oporteat nos saluos fieri. Et si qd ꝓt ꝗ nomẽ patimini: debet̃ gau/dere: Vñ ⁊ sequit̃: n ¶ Lętet̃/in tribulatiõe: o ¶ Cor q̃rẽ/tiũ dñm. i. christũ. Vñ Actⁿ. v. g. dicit̃/q; ꝓncipes sacerdo/tũ ⁊ cõciliũ iudęor ꝓuocat̃ apl̃is/cęsis denũciauerũt eis ne ampli⁹ loquerent̃ ĩ noie iesu: Et illi q̃dẽ ibãt gaudẽtes a cõ/spectu concilij: qm̃ digni habiti sũt pro noie iesu cõtumeliã pati. Et ideo: p ¶ Querite dñm/in vĩa tribulatione. i. vt ipsũ inuenire possit̃/libent̃ sustinete tribulationẽ: qz in ipsa tribulatiõe iueniet̃ eũ: qz ipe dicit: Cũ ipso sũ ĩ tribulatiõe: ad dandã patientiã. Esa. lv. b. Querite dñm dũ iueniri pt: inuocate eũ dũ ꝓpe est. Hoc est qd hic subdit: q ¶ Et ꝓfir/mamini: ꝑ patiẽtiã. Propt ꝗ silit̃ admonebat iacob⁹ ꝑmi/tiuos ecclię/dicẽs eis Iacob. j. a. Omne gaudiũ existimate fratres mei/cũ in varias tẽptatiões. i. tribulatiões incideri/tis/scientes q; ꝓbatio fidei vĩę. i. tribulatio/ꝑ quã ꝓbat̃ fi/des: patiẽtiã opat̃: patientia aũt op⁹ pfectũ habet: vt sit̃ ꝑ/fecti ⁊ integri/ĩ nullo deficiẽtes. Ecce idẽ: Querite dñm et cõfirmamini. Ad hãc aũt patientiã habendã ĩ tribula/tione/multũ valebat eis desideriũ glorię ęternę: Vñ addit: r ¶ Querite faciẽ ei⁹. i. vt videat̃ eũ facie ad faciẽ/ĩ gl̃ia. Et hoc facite/ s ¶ Semp: ⁊ sp habebit̃ patiẽtiã: Quia vt dicit Greg⁹: ꝓsideratio ꝑmij/minuit vim flagelli. Propt ꝗ dicit̃ Heb. xj. e. Fide moyses grãdis effect⁹/negauit se esse filiũ filię pharaonis: magⁿ eligẽs affligi cũ ꝓplo dei: q̃ tra/lis pcti habere iocũditatẽ: maiores diuitias estimãs thesau/ro egyptiorꝝ/ĩprouerũ christi: aspiciebat enĩ ĩ remunerati/onẽ: vel ĩ remuneratorẽ: ꝗm aliã l̃ faz. q. d. ꝓt ꝗ habuit pa/tiẽtiã: qz q̃rebat/faciẽ ei⁹ sp. His trib⁹ q̃ dicunt in ꝗ ꝓsu/ꝓcordãt tria q̃ supi⁹ dicta sũt: Quia sup dr̃: Cũ ipso sũ ĩ tri/bulatiõe: Et iõ: querite dñm. In tribulatione eripiã eũ/dãdo patiẽtiã: et/ideo/ꝓfirmamini/ꝑ patiẽtiã. Et glificabo eũ: Et ideo/querite faciẽ eius sp. Hic etiã pñt notari tres psonę: q̃rũ fides tenẽda est: qz dicit: o ¶ Quęrẽtiũ dñm/potẽtẽ. ſ. pzez p ¶ Querite dñm/clemẽtẽ. ſ. spm̃sctm̃. r ¶ Querite faciẽ. i. filiũ. Moralit̃: a ¶ Cõfitemi dño ⁊c. In ꝗ ꝓsu tãgunt̃ tres stat⁹ hoim. ſ. pęnitẽtes siue icipiẽtes: ꝓficiẽtes/⁊ pfecti. Cõfite mini/pctã vĩa vos icipiẽtes siue pęnitẽtes. b ¶ Et iuocate nomẽ ei⁹/vos ꝑ/ficiẽtes. Cũ enĩ icipiũt hoies cõuerti ad deũ: tũc ꝓfitenⁿ pctã/⁊ purgãt se a sordi/b⁹ pctõꝝ: Cũ aũt iã icipiũt ꝓficere: tũc assiduãt se orõi: Cũ aũt pfecti sũt/tunc pñt ꝑdicare. Vñ addit: c ¶ Annũciate/o vos pfecti: d ¶ Inter gẽtes. i. iter pctõres gẽtiliter viuẽtes: e ¶ Opa ei⁹ nõ fabulas vanas. Vl̃ tres alios stat⁹ possum⁹ hic notare. ſ. laicoꝝ/clericoꝝ/ꝑlatoꝝ. Ad laicos enĩ ꝑtinet ꝓfiteri. i. simul cũ ecclia fateri fidẽ christi. Ad clericos aũt ꝑtinet inuocare dñm. Vñ de filijs aaron dr̃: Numeri. vj. d. Ipsi iuocabunt nomẽ meũ sup filios isrl̃: ⁊ ego bñdicã eis. Sz dr̃. ij. Timoth̃. ij. c. Discedat ab iniqtate ois q̃ iuocat nomẽ dñi. Annũcia/re aũt ꝑtinet ad ꝑlatos. ſ. ꝑdicare. Vñ dr̃ Ecech. iij. e. Annũ ciabis eis ex me/si dicẽte me ad ipũ: mortẽ morier̃: nõ ãnũ ciauer̃ ei ⁊c. ipse ipi⁹ in iniqtate sua morier̃: sanguinẽ aũt ei⁹ de manu tua requrã. f ¶ Cãtate ei. Hic ponũt̃ tria/q̃ rñdẽt trib⁹ ꝑcedẽtib⁹. Cãtate ei/vos pęnitẽtes. q. d. cũ lęticia agite pniaz. ij. Corⁿ. vij. c. Tristicia sęcli mortẽ opat̃. g ¶ Et psallite ei/ope/vos iuocãtes: Pax enĩ ꝓdest iuocare do/minũ/nisi hõ opet̃ bonũ. Luc̃. vj. g. Quid vocatis me dñe dñe: ⁊ nõ facit̃ q̃ dico: Esa. j. d. Cũ multiplicaueritis orõnẽ nõ exaudiã: manⁿ enĩ vĩę sanguine plenę sũt. i ¶ Narrate/ vos ãnũciãtes: nõ disputate: talis enĩ fuit christi ꝑdicatio. ſ. parabolica. k ¶ Mirabilia ei⁹. ſ. euãgelica. Sz q̃d possũt muti narrare: Esa. lvj. d. Canes muti/nõ valẽtes latrare. Ergo sũt ciues sodomę: q̃ iterꝑtat̃ muta. Ecech. xvj. f. Hęc fu/it iniqtas sodomę: supbia/saturitas panis/⁊ abũdãtia ⁊ ociũ. Hęc hodie possẽt iueniri ĩ aliq̃b⁹ ꝑlat̃. Vñ ne hęc et silia in eis iueniant̃/admonet cũ sbiũgit: l ¶ Laudamini. i. tm̃ fa/cite vt bonę famę sit̃: qz hęc est necessaria ꝑdicãtib⁹ mirabi/lia dei. Ro. xij. d. Prouidẽtes bona: nõ tm̃ coꝝã deo: ꝗ etiã coꝝã hoib⁹. Et ꝗ est q̃d dicẽ: Laudami. i. laudabiles sitis. Sz mlti laudari appetũt ꝓt vanã gl̃iaz: q̃d remouet cũ dicẽ: m ¶ In noie sctõ ei⁹: nõ vĩo: sic dicẽ dñs de seipso/Iob̃. viij. r. Ego gl̃iaz meã nõ q̃ro. Sic q̃ debẽt ꝑlati exteri⁹ laudari ꝑ bona opa: ⁊ iteri⁹ nõ inflari: ꝗ purã ꝓscientiã habere. Et ꝗ sigt̃ chrisma q̃ inungũt̃. Chrisma enĩ cõficit̃ ex oleo et balsamo. Per oleũ itelligit̃ nitor ꝓscientię: Per balsamum/ odor bonę famę. ij. Corⁿ. ij. d. Christi bon⁹ odor sum⁹. Et qz supra dixerat d̃ lęticia pęnitẽtię: q; debẽt cãtare/q̃tũ ad os: de lęticia cordis addit: n ¶ Lętet̃ cor q̃rẽtiũ dñm. Per pęnitẽtiã enĩ q̃rit̃ dñs/q̃ ꝑ pctm̃ amisⁿ fuerat. Sz qz st̃ q̃dã pusillanimes: q̃ nimis tepide q̃rũt eũ: bñ sbiũgit: p ¶ Querite dñm ⁊ ꝓfirmami. i. ĩ q̃rẽdo eũ estote firmi ⁊ feruẽtes ꝑ amorẽ. Eph̃. iij. d. In charitate radicati ⁊ fũdati. Et st̃ ali qui q̃ ĩ ꝓncipio st̃ feruẽtes: ꝗ refrigescit charitas eorꝝ: ⁊ q̃rere desinũt. Propt q̃d bñ sequit̃: r ¶ Querite faciẽ ei⁹ sp: nõ ad horã. Et bñ dicẽ/faciẽ: nõ posterioꝝ/q̃ vidit moyses. Per posterioꝝ itelligũt̃ tpalia: Per faciẽ/ęterna. Sic q̃rebat apl̃s: q̃ dicebat Phil̃. iij. c. Quę q̃dẽ retro st̃ obliuiscẽs: ad ea vo q̃ sũt ꝓra extẽdẽs meipsũ ad destinatũ pseq̃r ad brauiũ supnę vocatiõis dei. Illi aũt q̃rebãt posterioꝝ ⁊ nõ faciẽ ei⁹: q̃b⁹ dixit Iob̃. vj. c. Querit̃ me nõ qz vidist̃ me: ꝗ qz comedist̃ ex panib⁹. Propt ꝗ dicẽ: Querite faciẽ ei⁹ semp: Nõ tm̃ ĩ morte siue in tribulatiõe: sed ⁊ in ꝓspitate.

Allegorice

Et tin gentib⁹

abcdefghiklmnopqrs

Onfitẋemini dño ẋet
iuocate nomẋe eiꝰ: ánnũciate ĩtẋer gentes
ꝓpa eiꝰ. Cãntate ei ⁊ psallitẋe
ẋet: nãrrate oꝑa mirãbilia eiꝰ.
Laũdamini in nomine san/cto eius: lętẋet̃ cõr quẋerẋtiũ
dñm. Qũẋrite dñm ⁊ ꝓfir/mãmini: q̃rite faciẋe eiꝰ sẋemp.

Ps. 90.

Ps. 90.

Moraliter

Ps. 97.

Ps. 90.

* Esa.xxj.c. Si q̃rit/q̃rite. Et ponit hic bis/querite: ⁊ ter/tio/querētiũ: qz dñs q̃rēdus est sic ⁊ diligēd⁹/ex toto corde/⁊ ex tota aia/⁊ ex tota mēte: Matth.xxij.d. Et talik q̃rentes iueniēt eũ. Sz sũt q̃dã q̃ nec corde/nec ope/nec mēte/nec aia q̃rũt eũ: ꝗ tm̃ aliq̃d de suis facultatib⁹ offerēdo ei. Et hi nõ inueniũt eum. Osee.v.b. In gregib⁹ suis ⁊ ī armēt⁹ suis vadēt ad q̃rēdũ dñm:

Scõa pars ⁊ nõ iueniēt. a ¶Mementote. Scõa pars: vbi ad paruulos corda ī fide nutriēda ⁊ roborãda/fidē patriarchꝝ ponit/⁊ bona tpalia/q̃ fecit eis de⁹: ⁊ maiora pa/

Al. tomni rat⁹ est facere bis q̃ eos ī fide sequũt. Est ergo sensus: ac si dicat: Dixi: querite faciē ei⁹ sp: Sz si necdũ adhuc potest⁹ eũ itelligere sicuti est (sic nemo pōt videre sole in rota sua) saltē o vos q̃ ꝗm fidē estis/ d ¶Semē abraã serui ei⁹: Et luctãdo ꝓtra vitia vl ꝓtra tyrãnos: e ¶Filij iacob electi ei⁹: memētote mirabiliũ: Vl mirabilia ei⁹ minora: q̃ fecit filijs isr'l in egypto: educēdo eos de egypto. Et/ b ¶Prodigia ei⁹. s. miracula maiora: sic de mãna: ⁊ de aqua quã eduxit de petra. c ¶Et iudicia oris ei⁹: q̃ ipse p̃ceptit p moysen fieri: ⁊ ꝗm ea iudicare. Hęc oia memorãdo/pñt venire ad fidē ⁊ cognitionē ipsi⁹ q̃ hęc fecit. Vñ subdit: f ¶Ipse/christ⁹/q̃ hęc oia fecit: Est/ g ¶Dñs de⁹ nr̃. Noster dico: omnib⁹ em̃ credētib⁹ cõmunis est: qz nõ tm̃ in iudęa not⁹ est dñs: Hoc est qõ addit: h ¶In vniuersa terra: nõ tm̃ in iudęa sunt iudicia ei⁹: Hoc est ꝓtra manicheos/⁊ iudęos/⁊ donatistas.

Nota tria esse in lege Et notandũ q̃ tria sũt in lege. s. mãdata: q̃ tenemur seruare/q̃tũ ad moralia. Itē exēpla: q̃ꝝ q̃dã debem⁹ imitari: Et iudicia/ꝗm q̃ debem⁹ iudicare/nisi vbi diuina ispiratio iterue/nit: sic de lapidatiõe colligent⁹ ligna in sabbato: de q̃ habeē

Pſ.147. Numeri.xv.d. Cũ ꝗo alibi dicat: Qui ãnũciat ꝗbũ suũ iacob: iusticias ⁊ iudicia sua isr'l. Et addit: Nõ fecit talik oi nationi: ⁊ iudicia sua nõ manifestauit eis: patet q̃ vbiq̃ꝝ iacob ⁊ isr'l itelligik. i. ecclia: cui ⁊ ñ alij iudicia sua manifestauit. Nec tm̃ istoꝝ q̃ fecit ī veteri testamēto debem⁹ eē memores: ꝗ ⁊ illoꝝ q̃ pmisit ī nouo: De q̃ sbdit: k ¶Memor fuit ī sęculũ testamenti sui. Cõstrue sic: Memor fuit testamenti sui/implendi vel duraturi: in sęculũ. i. in ęternũ. Non dico/testamenti/veteris: qõ fuit ad tẽpus: sed noui: vñ subdit: l ¶Verbi. s. noui testamenti: m ¶Qõ mandauit in mille generationes. i. in omnes. Finitũ pro infinito.

Qõ. s. testamẽtũ

Moraliter Moralik: a ¶Memētote mirabiliũ. Hoc dicit pęnitētib⁹: de q̃b⁹ sup̃ dicta exposita sit: q̃ sp debēt habere ī memoria mirabilia q̃ facit de⁹ in iustificatiõe ipsoꝝ: qz ex hoc dak eis maior gra: qũ grati inueniunt de iã data. Joh. j.b. De plenitudine ei⁹ oes accepimus ⁊ gra ꝗ gra. Qõ significak Luc'. j. qz zacharię q̃ interpretak memorãs dñm: datus est iohãnes: q̃ interpretak gra. Ecõuerso aũt auferk gra illis q̃ obliuiscunt ⁊ ingrati sũt bñficijs eius. Qõ etiã figuratũ est Gen. xlviij.d. vbi dicit q̃ manasse/q̃ iterptak obliuio/ablata ē dignitas p̃mogenituręꝝ. Et ideo hoc pctm̃ numerak iter magna vitia: Sap. xiiij.d. Homicidiũ/furtũ/fictio/corruptio/infidelitas/turbatio/piuriũ/tumult⁹/bonoꝝ dñi īmemoratio. Memētote/g/mirabiliũ ei⁹ q̃ fecit/vos pctõres recipiendo: In hoc em̃ mirabilis est eius dignatio. b ¶Prodigia ei⁹/q̃ fecit/suscitando ad vitã gręꝝ vos mortuos ī peccato. Et b est magnũ ꝓdigiũ: qz sic dicit Greg⁹. Maiꝝ miraculũ est aiaꝝ suscitare ī ꝓpetuũ victurã/q̃ꝝ corp⁹ iterũ moriturũ. Et Aug⁹ dicit/q̃ maiꝝ est peccatorẽ iustificare/q̃ꝝ cęlũ ⁊ terrã creare. Hui⁹ ꝓdigij memor erat dauid: q̃ dicit. j.

Pſ.118. In ęternũ nõ obliuiscar iustificatiões tuas: qz in ipsis viuificasti me. c ¶Et iudicia oris ei⁹. i. quõ iudicandos dixit pęnitētes. s. i oi miscõia. Matth. iiij.c. Agite pęnitētiã: appropinq̃bit em̃ regnũ dei. Et Joh. viij.a. Qui sine pctõ est vẽm: p̃m⁹ in illã lapidẽ mittat. Et post pauca: Nemo te cõdẽnauit: Nec ego te ꝓdẽnabo: vade ⁊ ãpliꝝ noli peccare. Et q̃ sũt q̃ ita debēt esse memores: Vt pęnitētes: de q̃b⁹ dicit: d ¶Semē abraã serui ei⁹: filij iacob electi ei⁹. Per semē istoꝝ patriarchꝝ itelligũt oes q̃ ad deũ sit ꝓuersi: ⁊ p̃cipue religiosi: q̃ oino mundũ reliq̃rũt. Abraę em̃ dixit dñs Gen. xij.a. Egredere de ꝛra tua ⁊ de cognatiõe tua ⁊ de domo pris tui: ⁊ veni ī terrã quã mõstrauero tibi. In q̃ apte intelligik egressio de mũdo ⁊ de carne ⁊ de parẽtela sua. Item p̃ceptũ est ei a dño/Gen. xxij.a. q̃ ĩmolaret filiũ suũ quẽ diligebat. In q̃ itelligik ꝓtię volũtat⁹ abdicatio. Jacob aũt fugit a labã/Gen. xxxj.c. ne auferret ei duas vxores suas: rachel/⁊ liam. Vñ sik p ipsũ itelligik religios⁹/q̃ suplãtat diabolũ ⁊ mũdũ: ⁊ fugit a labã/q̃ iterptak cãdidatio. i. a mũdo: q̃ ē dealbat⁹ glia mũdana: Et hoc facit ne mũd⁹ ei auferat duas vxores. s. vitã actiuã: q̃ p liã fęcũdã/ꝗ tm̃ lippã itelligik: Et cõtẽplatiuã: q̃ p rachel decorã significak. Jgik p abraã et iacob pñt itelligi ipsi istitutores religionũ. Per semē eoꝝ/religiosi: q̃ p⁹ eos multiplicati sũt. Et possēt approbari btõ Bñdicto ⁊ btõ Augustino: vel btõ Frãcisco ⁊ btõ Dñico: q̃ oes p dei graz multũ semē habēt. Per abraã em̃ q̃ iterptak pater multaꝝ. s. gẽtiũ: pōt specialik itelligi btus Aug⁹ ⁊ btus Dominic⁹: q̃ fuerũt p̃dicatores fęcũdi: ⁊ mltos genuerũt christo p euãgeliũ: Vñ ⁊ dr̃: e ¶Semē abraã serui ei⁹. s. in officio p̃dicatiõis. Esa. xlix.b. Parũ ē vt sis mihi seru⁹ ad suscitãdas trib⁹ iacob/⁊ fęces isr'l ꝓuertẽdas ⁊c. Et parũ añ: Formãs me ex vtero seruũ sibi. Hoc cõpetit ei qõ de btõ dñico legik/q̃ cũ esset ī vtero mr̃is suę/visũ ē mr̃i q̃ habebat caulũ ī vtero. Per iacob aũt de q̃ dr̃ Gen. xxv.d. q̃ fuit vir simplex/habitãs ī tabernaculis: itelligik btus Bñdict⁹ et btus Frãcisc⁹: q̃ ambo fuerũt homines simplices ⁊ paupes: ⁊ multũ etiã semē reliq̃rũt: De q̃ dicit: e ¶Filij iacob electi ei⁹. Esa. xlviij.b. Elegi te ī camino pauptat⁹. Hoc q̃ semē/⁊ isti filij debent imitari pres istos: ꝗm q̃ dr̃ Job. viij.e. Si filij abraę est⁹: opa abraę facite. Et Esa. lj.a. Attẽdite ad abraã patrẽ vẽm/⁊ ad sarã. i. ad religionẽ vẽaz: q̃ pepit vos: qz vnũ vocaui eũ ⁊ bñdixi ei: ⁊ multiplicaui eũ. Et q̃si ī ꝓsona filioꝝ rñdẽtiũ sequik: f ¶Ipse dñs de⁹ nr̃: Ac si dicat: ita imitamur pres nr̃os: q̃ nihil ī terra possidere volum⁹: ꝗ ipe dñs ē possessio nr̃a. Threñ. iij.c. Pars mea dñs/dixit aia mea. Numeri. xviij.c. In terra eoꝝ nihil possidebit⁹/nec habebitis partẽ iter eos: ego ps ⁊ hereditas tua. Nec tm̃ paupta/tẽ: ꝗ ⁊ mltas tribulatiões sustinemus: Quia/ h ¶In vniuersa terra iudicia ei⁹. i. in vniuersa terra affligimur ⁊ tribulationẽ patimur. Sic em̃ dei iudiciũ sumik. j. Pet. iiij.d. Tempus est vt incipiat iudiciũ a domo dei: si aũt primũ a nobis: quis finis eoꝝ q̃ nõ credũt euãgelio? Exultauerũt filię iudę ꝓter iudicia tua dñe. De his aũt duob⁹. s. de paupertate ⁊ tribulatiõe/sequũt duo alia bona: qz ī paupertate nutrik pax ⁊ ꝓcordia: in tribulatiõe augmẽtak charitas. Vñ sbdit: k ¶Memor fuit ī sęcl'm testamẽti sui. q.d. nõ est nr̃i oblit⁹ dñs/licet sim⁹ paupes ⁊ afflicti: sed in pauptate recordak nobis dare illud qõ ī testamẽto dedit. s. pacẽ. Joh. xiiij.d. Pacẽ relinq̃ vobis: pacẽ meã do vobis. Ecc'j. xlv.d. Statuit illi testamẽtũ pac⁹. Et hoc testamentũ durat/in sęculũ. i. ęternũ. Ubi est pauptas/ibi pax: ꝗ diuitię dissoluũt illã. Vñ de abraã ⁊ loth dr̃ Gen. xiij.b. Erat substãtia eorũ multa: ⁊ nõ q̃bant habitare cõmunit: vñ ⁊ facta est rixa iter pastores gregũ abraã ⁊ loth. Et etiã ī tribulatiõe recordak augmẽtare charitatẽ nr̃am: Scõm q̃ dr̃ in Pſ. In tribulatiõe dilatasti mihi. Hoc ē ꝗbũ/ m ¶Qõ mãdauit/ Joh. xiij.d. Mãdatũ nouũ do vob: vt diligat⁹ inuicẽ. Mãdauit/dico/nõ tm̃ ī amicos: ꝗ etiã ī inimicos. Hoc ē qõ dic: n ¶In mille generatiões. i. i oes generatiões: vt oes homines diligãt/et oes diligãk. Matth. v.g. Diligite inimicos vros. Vl/ In mille generatiões. i. ad sp: qz charitas nũq̃ excidit. j. Cor⁹. xiij.c. qz ī futuro erit charitas ad deũ ⁊ primũ. Charitas ãt se oñdit p signa: ꝗm q̃ dic Greg⁹. Probatio dilectiõis/exhibitio ē opis. Vex aũt signũ dilectionis dei est/oia relinq̃re ꝓ deũ: carnẽ suã affligere: ꝓriã glaz ñ q̃rere: ꝓrię volũtati abrenũciare. Hęc q̃ttuor notari pñt ī b q̃ dic:

Pſ.147.

Pſ.4.

* Qõ disposuit

a Qd.ſ.teſtamētū/diſpoſuit ad abraā: b Et iura/
mēti ſui: Repete: memor fuit.i.firme promiſſiōis factę: c
Ad iſaac. Et nō tm ad iſaac:ſz/ d Et ſtatuit illud ia/
cob i ꝓceptū: et iſrl i teſtamētū ęternū: dicēs: Tibi
dabo terrā chanaā ꝛc. Scōm q dixim⁹/legim⁹ ꝗ de no/
uo teſtamēto/nō de veteri: qz ſi de veteri
accipek/etiā ꝓpt ꝗ qd ſequit de terra cha/
naan/nō video quō poſſet dici ęternū: cū
terrena illa hęreditas ęterna eē nō poſſit: ſz
nec i mille generatiōes durare. Quidā em
minimā generationē termīauerūt qndeci
ānis: Ut mille generatiōes/ñ min⁹ q̃ qn/
deci milib⁹ annoꝝ pfici pnt: q̃ ſiue quāto
ſpacio/null⁹ auderet dicere ſęculū extēdi:
etiā ab adā/ñ dico ab abraā /vſq̃ ad finē
ſęcl. Itē q ait: f Tibi dabo trā cha/
naan: nō mādatū eſt: ſ pmiſſū. Māda/
tū em eſt qd facere debem⁹: pmiſſū/qd
accipe. Propheta ꝛo cū ꝓmiſiſſet: Me/
mor fuit teſtamēti ſui.i.iuſticię ꝛ hę/
reditaſ/quā intelligere debem⁹ ęternę: nō dixit/verbi qd p/
miſit: ſz/verbi qd mādauit i mille generatiōes. Igit
mādatū ꝗ fidei ē: vt iuſt⁹ ex fide viuat: Abacuk.ij.a. Et huic
fidei hęreditas ęterna pmittit: ꝛ ſic i mille generatiōes/ꝓter
nūeri pfectionē/q̃ ē q̃drat⁹ ſolidus/decies decē decies: vni/
uerſi itelligūt/qb⁹ ex fide tā diu viuere mandatū eſt: q̃ diu
generatio generatiōi ſuccedit. Itē ꝗ fidei mādatū ſic itellexiſ
ſe demōſtrat: cū dic: d Et ſtatuit illd iacob i ꝓceptū.
Nec dic i pmiſſū: op⁹ em ē i ꝓcepto: merces aūt i pmiſſo.
Et q ipleto ꝓcepto datur⁹ eſſet aliqd ęternū/ſignificauit/ f
Dicēs/tibi dabo trā chanaā. Terra qdē chanaā nō ē
ęterna/ſ ęternū ſigt. Dicit em terra illa fluēs lac ꝛ mel: qd ſigt
grāz: q̃ de tra viuētiū.ſ.a deo fluit: ꝛ i illo melle guſtak q̃ ſu/
auis ē dñi. Chanaā etiā hūit iterptāt: vñ bñ ſigt hęreditatē
cęleſtē/i q̃ nemo itrat niſi hūilis. Itē de ipſa repellūt ſui.i.
illi q ſeruilit timēt/ꝛ admittūt filij: q̃ i ea manēt i ęternū: ſic de
tra chanaā expull⁹ ē chanaā: de q̃ dixit noe/Geñ.ix.d. Ma
ledict⁹ chanaā puer: ſeru⁹ fuoꝝ erit frib⁹ ſuis. Et qz oēs ho/
mines ptinēt ad illā hęreditatē: bñ addit: g Funiculū
hęreditaſ vrę.q.d.vobis ſolis qui eſtis ſignati funiculo
ꝓdeſtinationis/dabo iſtā hęreditatē.

Doxaliter Quat dñs diſ/poſuit pactū cū abraam

* a Qd diſpoſuit ad abraā: Quat em diſpoſuit dñs
pactū cū abraā: ꝛ q̃libet vice oñdit ei abraā ſignū q diligebat
ipſū. Prio cū dixit ei Geñ.xij.a. Egredere de tra ꝛc. Et ipe
egreſſ⁹ ē: In q vt dictū ē/itelligit egreſſio a mūdo. Scdo cū
dixit ei/Geñ.xv.b. Sume tibi vaccā triēnē. Et ibi fecit ꝓcę/
ptū d ſacrificio: qz ipſe fecit ſacrificiū dño: In q ſigt carnis
mortificatio. Tertio ꝓcepit ei de circūciſione. Geñ.xvij.b.
Hoc eſt pactū meū qd obſeruabit⁹. Et ſequit: Circūcidet ex
vob oē maſcl'inū. Per maſculinū itelligit op⁹ virtuoſū: qd cir
cūcidēdū ē a ꝓputio vanitat⁹: Nō em ſufficit circūcidi exte/
ri⁹a reb⁹: niſi iteri⁹ circūcidat cor a vanitate. Deut.x.d. Cir
cūcidite ꝓputiū cordis vrī. Hiere.ix.g. Omis dom⁹ iſrl'icir/
cūciſi ſt corde. Per ꝗ q̃ ꝓceptū itelligit opandi pura itētio.
Quarto ꝓcepit ei de īmolatiōe filij/Geñ.xxij.a. In q̃ itelli/
git ꝓpę volūtat⁹ abdicatio: vt dictū ē. Sic igit i his q̃ttuor
diſpoſuit de⁹ teſtamētū pac⁹ ꝛ virtū dilectiōis ad abraā. Et p
ꝗ q̃ttuor pbat dilectionē vtq̃ vera ſit. Primū ptinet ad prudē
tiā exire d mūdo/ꝛ puidere ſibi viā rutā. Scōm ptinet ad tē
perātiā.ſ.macerare carnē. Tertiū ad iuſticiā.ſ.gliaz nō g̃re/
re: ſ deo reddere: cui⁹ ē ꝓpa. Eſa.xlij.b. Gliaz meā alti ñ da
bo. Quartū ptinet ad fortitudinē.ſ.ꝓtiā volūtatē relinq̃re.
Qui āt ꝗ facit/p amore dei remūerabit: Ut addit: b Et
iuramēti ſui ad iſaac: ſupple memor fuit. Geñ.xxvj.a.
dixit dñs iſaac: Tibi ꝛ ſemini tuo dabo vniuerſas regiones
has: cōplēs iuramētū qd ſpopōdi abraā pri tuo. Luc⁹.j.g.
Juſiurādū qd iurauit ad abraā prez nrm: datuꝝ ſe nob. Et
nota q iuramētū ꝛ pmiſſio de retributione fit iſaac.i.ſpei/q̃
certitudinē hz: ꝛ iterptat riſ⁹: qz ex certa ſpe magnū gaudiū
naſcit. Ro.xij.c. Spe gaudētes. Sic ꝓdicās dñs ſil' ꝓcepit
pmiſit/dicēs Matth.iiij.g. Pniaz agite/ecce ꝓceptū: ap/
propinquabit em regnū cęloꝝ/ecce pmiſſū. Et ꝗ eſt qd ſe/
quit: d Et ſtatuit illd iacob.i.eis q̃ ſt i lucta hui⁹ vitę:
in ꝓceptū: e Et iſrl.i. videtib⁹ deū/in teſtamētū ęter
nū. Sic em iacob luctās cū āgelo exercek i ꝓcepto: ſ i futu
ro mutato noīe iſrl ex pmiſſo cōtēplabit deū facie ad faciē.
Ipſū etiā vbū charitat⁹ qd ꝗ ꝓcipit/p/
mittit: qz dilectio mō ē bonis ad meritū:
ꝛ tūc erit eis ad ꝓmiū. Qz tū em habebūt
de charitate: tātū habebūt de cęlo ꝛ d bo
nis ęternis. Oia em q̃ diligēt/ſua erūt. Ut
ꝗ ſequit/dicēs.ſ.ſtatuit/ f Dicēs: tibi
dabo trā chanaā.i.terrā viuētiū: ſic
ſup expoſitū ē. g Funiculū hęredi/
tat⁹ vrę.i.mēſuratā vob i hęreditatē fu/
niculo charitaſ. Zach.ij.a. In manu ei⁹
funicul⁹ mēſoꝝ. Oſee.xj.b. In funiculis
adā trahā eos i vinctis charitat⁹. Ęcech.
xlvij.c. Joſeph duplicē funiculū hz.i.q̃
in virtutibus/ꝛ ꝓcipue in charitate auge/
tur/augebit eius ꝓmiū.

a generatiōes. Qd diſpōſuit
b ad abraā: et iuramēti ſui ad
c iſaac. Et ſtatuit illud iacob
e in ꝓceptū: et iſrl i teſtamētū
f ęternū. Dicēs tibi dabo terrā
g chanaā: funiculū hęreditat⁹
h vrę. Cū eſſet numero breui:
i k l m n paucissimi et incolę ei⁹. † Et
ptranſiert de gēte i gēte: ꝛ
d de regno ad pplm alterum.

Al. tin ea
Al. † Trāſierūt

b Cū eſſet nūero breui. Tertia ps: vbi tāgit q d regno Tertia pars
ad regnū trāſiert: Et ꝗ facit ad ꝓfirmādā fidē debiliū: qz oñ/
dit quō de⁹ ſp ꝓſidiū ꝓſtitit credētib⁹ i eū. Sic q̃ legēdū eſt:
De⁹ ita pmiſit eis terrā chanaā: ꝛ ꝗ/cū eſſet nūero bre/
ui: ita q/ i h Paucissimi: qz abraā/iſaac ꝛ iacob tm erāt:
q̃ꝝ merito pmitteret. Paucissimi etiā erāt oēs de genere et
familia eoꝝ añq̃ i egypto mltiplicarēt. Ęcech.xxxiij.e. Un⁹
erat abraā: ꝛ hęreditate poſſedit trā: nos aūt multi. k Et
eſſet etiā incolę ei⁹.ſ.terrę chanaā: nō ciues neq̃ hitatores
adhuc. Et vbe icolę: Mā/ l Et ptrāſiert d gēte/chanaā:
m In gēte/egyptioꝝ: Et idē repetit/dicēs: n Et d reg
no ad pplm alterꝝ.i. de tra chanaā/q̃ futura erat regnū:
ad pplm egyptioꝝ. Legit em Geñ.xij. d. q abraā descendit
in egyptū: ꝛ ibi pharao cōcupiuit ſarā vxorē eius: et flagel/
lauit dñs pharaonē/ꝛ reddidit abraę vxorē ſuam: quia eam
cognoscere nō potuit. Et Geñ.xxvj.b. dicit de iſaac/q ve/
nit ad abimelech/regē geraris: qui cognito q rebecca eſſet
vxor eius/prohibuit ne aliq̃s tāgeret eā. Hoc eſt qd ſubiūgit:
Nō relict

b Cū eſſet ꝛc. Doxalit: Illi qb⁹ pmiſſa ē tra chanaā.i. Doxaliter
hęreditaſ cęleſt⁹/ſt i nūero breui/respectu ꝓpoꝝ. Matth.
xx.b. Multi ſt vocati/pauci vo electi. Inter etiā electos ꝛ ꝓ/
deſtinatos ſūt multi q̃ adhuc ſt i pctō: ꝛ q̃ ad illā terrā nō mul
tū aſpirāt: Ut addit: i h Paucissimi et icolę ei⁹.i.hita/
tores ipſi⁹: q̃ poſſint dicere cū apl'o Phil.iij.d. Cōuerſa/
tio nra i cęlis ē. Et Hiere.lj.f. Recordami pcul dñi: ꝛ ascē
dat hierl'm ſup cor vrm. Ul'ſic. Sup dixit dñs: abraā/iſaac
ꝛ iacob: tibi dabo terrā chanaā ꝛc.i.doctorib⁹/claustralib⁹/
ſcholarib⁹. Abraā em pri mlt⁹ gētiū/ſigt doctores: Iſaac
riſus/claustrales: Jacob luctās/ſcholares: i lucta ſtudij de/
ſudātes. Nūc determiat q̃ dixit.ſ. h Cū eſſet numero
breui: bñficioꝝ ꝛ ſocioꝝ: poſſeſſionū ꝛ traditionū: lectionū
ꝛ libroꝝ. Doctorib⁹ em pmiſit de⁹ ęternā hęreditatē/ſi eſſet
i nūero breui bñficioꝝ ꝛ ſocioꝝ. Sz qz gliank in mlto nūero
bñficioꝝ ꝛ ſocioꝝ: iō iā ñ fit eis talis pmiſſio. Sil'r claustrali/
bus qm fuerūt nūero breui/poſſeſſionū ꝛ traditionū: pmit/
tebat ęternā hęreditatē. Sz qz multiplicatę ſūt poſſeſſiones
ꝛ traditiones eoꝝ: iā nō fit eis talis pmiſſio: ſed magis ęter/
na calamitas. Luc⁹.vj.d. Uę vob diuitib⁹ ꝛc. Jacob.v.a.
Agite nūc diuites ꝛc. His q̃ fit pmiſſio/q̃ tenent fidē eccle/
ſię/ꝛ parati ſūt obedire ꝓlat⁹. Sic etiam ſcholares prę mul/
titudine libroꝝ ꝛ lectionū i qb⁹ gloriank/pūat ſe pmiſſione
dñi. Ęcech.xxxiij.e. Abraā vn⁹ erat: ꝛ hęreditate poſſedit
terrā: vos aūt mlti: ꝛ iō nō poteſtis eā poſſidere. k Et in/
colę ei⁹.i.trę. Ps. Incola ego ſū i tra. Qui aūt volūt eſſe Ps.118.
ei⁹ icolę/oportet q a ſocietate mala recedāt. Ut bñ addit:
l Et ptrāſiert de gēte ad gētē.i.d gēte peccatrice (de
q̃ Eſa.j.a. Uę gēti peccatrici) ad gētē illā de q̃ i Ps. Btā Ps.32.
gēs cui⁹ ē dñs de⁹ ei⁹. n Et de regno/diaboli vl mūdi vl
carnis: o Ad pplm alterū. De quo Ps. Beatus pl's Ps.145.
cuius dñs deus eius. Et notandū eſt/q bonū eſt ꝛ neceſſa/

* riū ptrāſire

a ¶ Nō reliqt hoiez nocere eis: ⁊ coripuit ꝑ eis reges. s. pharaonē ⁊ abimelech: dicēs p ispirationē vl p aliq̄ facta: d ¶ Nolite tāgē christos meos. i. vnctos meos. s. spūali/nō materiali vnctiōe. i. fide icarnatiōis: qz ꝓter hāc fidē nulli fuerit saluari: vt dic̄ Aug⁹. Maiores em̄ distictā habebāt fidē ⁊ explicitā de icarnatiōe: et minores saluabāt i fide maior/pari credere qd̄ ꝓcipere maiores. Sic mō sūt multi sūplices q̄ nō sciūt explicite oēs articulos: ꝫ credūt iplicite fidē ecclie/⁊ pari st odedire ꝓlat. e ¶ Et in ꝓphetis meis nolite malignari. Patet b abraā ⁊ alios ꝓphetas fuisse: etsi nō ꝓbis/tū fuerit. Vñ Gen. xx. b. dictū ē abimelech: Redde vxorē viro suo. s. abraā: qz ꝓpha ē/⁊ orabit ꝑ te et viues. Ipsi etiā ꝓphe vngebāt: vñ vocat eos christos. iij. Reg. xix. c. Unges heliseū ꝓphaz ꝑ te. Ex hoc ꝓsu trahit canon latę sententię de violēta manuū iniectiōe in clericos: qui sunt vncti dñi. Zach. ij. c. Qui tetigerit vos: tangit pupillā oculi mei.

Ar. ⁊ dimisit homini

a Nō ⁊ reliqt hoiez nocere eis:
b ⁊ cōripuit ꝑ eis reges. No
d litē tāgere christos meos: ⁊ i
e ꝓphētis meis nolite maligna
f ri. Et vocauit famē sup trā:
g ⁊ oīne firmamētū panis cō
h i k triuit. Misit ānī eos virūm:

Moraliter Ps. 105.

* riū ⁊ trāsire nos de gente mala ad bonā: multis rōnib⁹:
Ne ificiamur: sm illō Ps. Et cōmixti st inter gētes ⁊ didicerūt opa eoꝝ: ⁊ fuierūt sculptilib⁹ eoꝝ. A ꝓuictu em̄ trahūt mores. Eccli. xiij. a. Qui tetigerit picē: iqnabit ab
Ps. 17. Ne cōpriamur ab eis. (ea. Ps. Cū puerso puerteris. Eccli. xiij. c. Sic cōmunicat lup⁹ agno aliqñ: sic pctōr
Ps. 136. Ne ipediamur ab eis. Ps. In salicib⁹ i me/ (viro iusto. dio ei⁹: suspēdim⁹ organa nra. Salices/st mali ifructuosi: Organa/st bona ꝓba ⁊ opa. j. Cor. xv. e. Corrūpūt
Uidelicet Ne dem⁹ eis occasionē (bonos mores colloqa praua. malignādi. Sic fugiebāt apli a malis: sm q ꝓcepit eis dñs/ Matth. x. c. Si vos ꝓsecuti fuerit i vna ciuitate: fu
Ne irritemur illos. Sic isaac ꝓcepit iacob (gite i aliā.
Ne iuoluamur cū illis. (Gen. xxviij. a. vt fugeret esau. Numeri. xvj. d. Recedite a tabnaculis hoīm impior: ⁊ nolite tāgere q̄ ad eos ptinēt: ne iuoluami i pctis eoꝝ.
Ut ꝓfūdēt mali. j. Cor. v. d. Si is q frat noiat iter vos est fornicator aut auar⁹ ⁊c. cū hmōi nec cibū sumere ⁊c.
Ne minuat auctoritas bonoꝝ. Vñ Eccch. xlv. a. pręcepit dñs vt habitatio sacerdotū a vulgo separaret.
Ut hō ꝓuertat ad cor suū. Baruch. ij. g. In tra captiuitatis suę ꝓuertet ad cor. Tales aūt ptrāseūtes ꝓtegit dñs: Vñ addit: a ¶ Nō reliqt hoiez nocere eis. Licet em̄ multas tribulatiōes patiāt ab hoib⁹: tñ illi tribulatores siue illę tribulatiōes nō nocēt eis/si st boni trāseūtes. j. Pet. iij. c. Et qs ē q̄ vob noceat si boni ęmlatores fuerit? Sz ⁊ si qd patimi ꝓpt iusticiā/bti. Illos etiā q̄ tribulāt eos qñq̄ punit etiā i ꝑnti: vl si nō i ꝑnti/sp i futuro: Vñ addit: b ¶ Et coripuit ꝑ eis: ñ tm̄ minimos ꝓsecutores: ꝫ etiā/ c ¶ Reges: sic herodē/Act. xij. d. Sap. vj. b. Fortiorib⁹ fortior instat cruciatio: Ad vos ḡ reges st hi sm̄ones mei. Ecce q coripit reges/arguēdo: ac si dicat qd̄ seqt: d ¶ Nolite tāgē christos meos. Christi dñi/st oēs christiani: q̄ iungūt i baptismo/vt sint reges: qz ipor ē regnū cęlor: i ꝓfirmatiōe vt pugiles: i morte vt pōtifices: vt se deo sacrificēt: sm illō Ps. Dirupisti dñe vincla mea: tibi sacrificabo ⁊c. Sed ꝓcipue vncti dñi dicūt sacerdotes ⁊ clerici ⁊ religiosi: q̄s ꝓhibet dñs tāgi:
Matth. 5. a. Ps. 115.
Tangunt autem Man⁹ iniciēdo. ij. Reg. j. c. Quare nō timuisti mittere manū vt iterficeres christū dñi: ⁊ iterfect⁹ ē ille. Ibi gerit dauid typū christi: q̄ tales puniet ętna pęna: nisi satisfecerit. Illis detrahēdo ⁊ maledicē/ (faciāt ecclię ⁊ ꝓsonę lęsę. do. Exo. xxij. d. Dijs nō detrahes: et ꝓncipi ꝓpli tui nō Bona eoꝝ male tractādo. Esa. xxvj. b. In (maledices. Iura illoꝝ (tra sctōꝝ iniq̄ gessit: ⁊ nō videbit gliaz dñi. diminuēdo. Vñ i ꝓb dicit dñs seipsū tāgi. Malach. iij. b. Si affligat hō deū: qz vos ꝓfigit? me: ⁊ dicit: in q̄ ꝓfigim⁹ te? In decimis ⁊ i ꝓmissis ⁊ i penuria vos maledicitis. Debitū honorē ñ exhibēdo. Ro. xiij. b. Cui (dicti est? honorē/honorē. j. Timoth. v. c. Qui bñ ꝑsūt ꝓsbyri: duplici honore digni habeāt. Hoc etiā posset dici mulierib⁹: d ¶ Nolite tāgē christos meos. i. nolite fornicari cū sacerdotib⁹ ⁊ clericis. Vñ bñ seqt: e ¶ Et i ꝓphis meis nolite malignari. i. i eis q̄ debēt alīs bona ꝓdicare nolite malignō igne accēdi. s. igne luxurię: q̄ malign⁹ ignis ē: Quia sic dr Job. xxxj. b. Ignis ē vsq̄ ad ꝓsūptionē deuorās: ⁊ oia eradicās genimia. Vl/ In ꝓphis meis nolite malignari. i. malicioſe agere i eos: qm̄ q̄ malignāt/extimiabūt. In ꝓphis etiā malignāt iudęi ⁊ heretici/qui ꝓphas maligne exponūt. f ¶ Et vocauit famē. Quarta ps: vbi incipit narrare quō factū est vt trāsirēt ō regno ad regnū: qz ꝓpt famē. Vñ dic̄: Et vocauit famē super trā. Gen. xij. c. Facta ē fames super trā: ⁊ descēdit abraā vt pegrinaret i ęgyptum. Sicr Gen. xxvj. a. babet de isaac. Et. xlij. a. de fame ꝓpt quā iacob ⁊ filij ei descēdert i ęgyptū. Sz quō vocauit famē i ęgyptū? Per malos ągelos q̄ destiati st huic officio: Vl dicto suo fecit vt eēt fames. Et notat facilitas dei faciēdi oia. Vocare em̄ facile ē. Ps. Dixit ⁊ facta st. Ps. 32.
g Et oē firmamētū panis ꝓtriuit. i. ꝓsūpsit oē triticū ⁊ oēz matiā vñ potat fieri panis. Et dic̄/firmamētū panis: qz panis ē firmissimus cibor/ab effectu. Vñ. s. Et panis cor hois ꝓfirmet. Et facta hac fame/coacti sūt descēdere i ęgyptū: ⁊ ꝓcessit eos ioseph: Vñ dic̄: h ¶ Misit ānī eos vir. s. ioseph. Vere vir: qz a muliere tēptāte ñ demolitū: nec i adversitate fractū. Et dic̄ q̄ misit eū dñs/licet malicioſe fuerit vēdit⁹ a frib⁹: qz nutu dei factū ē h. Vñ ipe dixit eis Gen. xlv b. Pro salute vra misit me dñs ānī vos. Et ō malitia illa addit: ꝫ In seruū

Ps. 104.

f ¶ Et vocauit ⁊c. Hęc q̄ ō ioseph dicūt: de christo allegorice itelligēda st: q̄ a deo pre missus ē i ęgyptū: ne piret fame ipsa tra. Vñ sic trāscurram⁹ allegorice: Et vocauit famē sup trā: Nō famē panis neq̄ sitim ag̃: ꝫ audiēdi ꝓbū dei: sic dr Amos. viij. d. qz qñ venit christ⁹/nō erāt ꝓphę i terra. Allegorice
g ¶ Et oē firmamētū panis ꝓtriuit: qz iā nō erat q̄ panē ꝓbi dei frāgeret puul lāguētib⁹. Et tūc/ h ¶ Misit/deꝑi: i ¶ Ānī eos: visibilē factū ꝑ carnis susceptionē: k ¶ Virū/christū: de q̄ Viere. xxxj. d. Fęmina circumdabit virū. Hāc famē ⁊ hui⁹ viri missionē notat apls/Gal. iiij. a. dicēs: Ubi venit plenitudo tpis: misit de⁹ filiū suū factū ex muliere. q. d. ꝑus erat carū tps ⁊ fames i tra: ꝫ cū eo venit plenitudo tpis. i. tps plenitudis. Vñ dr btē ꝓgini Can. vij. b. Uenit tu⁹ sic aceru⁹ tritici. Sap. vij. b. Uenerūt nob oia bona pit cū ea. ꝓ In seruū

Moraliter

Moralit: f ¶ Et vocauit famē. Prio i ꝓb ꝓbo arguit hoīm duricia ⁊ iobediētia: qz dñs vocat iaiata ⁊ obediūt ei: sol⁹ aūt hō resistit. Ps. De⁹ deor dñs locut⁹ ē: ⁊ vocauit trā ⁊c. q. d. si hō ñ vult audire ad obediēdū: plaga audiet ad puniēdū. Viere. xxv. f. Gladiū ego voco sup oēs hitatores trę. Fames/vt ꝑdictū ē/dr penuria ꝓbi dei: sic dr Amos. viij. d. Hęc fames ē magna pest? sz maior ē fastidiū. Pria pest? iuadit laicos: scda clericos. Laici em̄ sustinēt famē. s. penuriā ꝓbi dei: Quia vt dr Thren. iiij. a. Paruuli petierūt panē: ⁊ ñ erat q̄ frāgeret eis. Clerici ꝓo etsi habeāt panē/ñ tñ ide firmātur: qz nō opant sm qd audiūt ⁊ studēt. Eccli. vlt. c. Collectata ē cū sapia aia mea. s. studēdo ⁊ i faciēdo illa ꝓfirmat⁹ sū. Ps. 49.
g ¶ Et oē firmamētū panis ꝓtriuit. i. ꝓbo ꝓrutē abstulit. Esa. iij. a. Auferā a hierlm ⁊ a iuda oē robur panis/⁊ oē robur aq̄. Ad hāc āt famē effugādā/⁊ firmamētū panis reuocādū/necessariū ē vt mittat dñs ꝑdicatorē q̄ ꝓpl⁹ ꝑdicet: ⁊ oib⁹ exēplū bñ opandi mistret: sic dic̄: h ¶ Misit ānī eos vir. s. ꝑdicatorē potētē i ope ⁊ sm̄one: sic ō christo dr Luc. xxiij. c. Erat vir ille potēs i ope ⁊ sm̄one. Iste vir dr eē ioseph: exēplū castitat?: pulsor escar: idultor criminū: pris venerator: regl? ꝓcurator: gētl? saluator. Eccli. xlix. d. Joseph q̄ nat⁹ est hō/ꝓnceps frm/firmamētū generis/rector frm/stabilimētū ꝓpli. Hęc cōpetūt ꝑdicatori cū eo q̄ dic̄/ Misit: quia mitti dr. Ro. x. c. Quō ꝑdicabūt nisi mittant? Viere. xxiij. d. Nō mittebā eos ⁊ ipi currebāt. i ¶ Ānī eos: nō retro. Mich. ij. d. Ascēdet pādēs iter ānī eos. Job. x. a. Bon⁹ pastor cū ꝓprias oues emiserit/ante eas vadit ⁊c. k ¶ Virū: nō effęminatū: ꝫ em̄ cōminat dñs ꝓ magna pęna: Esa. iij. a. Effęminati dñabūt eis. Job. xl. a. Accinge sic vir lumbos tuos.

* In seruū

a In seruũ venũdat⁹ ē a fratrib⁹ ioseph. Et tũc b Humiliauerũt egyptij: c In cõpedib⁹ pedes ei⁹: qz q̃uis i ꝓspectu custodis carcer⁷ grãz ĩuenerit: tñ multas tribulatiões p̃us passus est: Vñ addit: d Ferrũ. i. dura tribulatio: e Pertrãsijt. i. penetrauit: f Aiaz ei⁹: vel aia ei⁹ ptrãsijt ferr. i. tribulationẽ supe rauit. Et illa tribulatio durauit: g Donec veniret v̊bũ ei⁹. i. iterp̃tatio som nij: q̃ fuit v̊bũ ei⁹ dicẽt⁷: z v̊bũ dei ĩspirã tis vl docẽt⁷: Vñ seq̃t: h Eloquiũ dñi inflãmauit eũ. i. spũsctũs dans eloq̃a ignita. k Misit rex pharao: l Et soluit eũ: p̃nceps ppl⁹ z. s. ipse pha rao misit: n Et dimisit eũ: liberũ a car cere. Et exposito sõnio: o Cõstituit eũ dñm domus suę: et p̃ncipẽ o̊is possessionis suę. Hoc habetur plane Beñ. xlj. e. Mõ tñ autẽ vt haberet curã tpaliũ: sed et r Vt erudiret p̃nci pes ei⁹ sic semetipsũ: et senes ei⁹: ñ tñ iuuenes v Prudẽtiã doceret .s. de his q̃ dei erãt: Mõ ẽ eñ credẽdũ vt ait Aug⁹: tãtũ ꝓpha z itẽdisse ope tpaliũ: ita q̃ ñ itẽderet ope spũalitũ. x Et itra uit his oib⁹ fact⁷: y Israel i egyptũ: ioseph ibi regnãte. a Et iacob accola fuit i terra chã. i. i egypto: q̃ dicta est terra cham filij noe: a q̃ descẽderũt egyptij.

Allegorice a In seruũ venũdat⁹ est ioseph. i. christ⁹: quem vẽdidit iudas. In seruũ dicit: qz p hoc seruiuit nob: ꝓm q̃ dicit Esa. xliij. d. Seruire me fecist⁷ i iniqtatibus vr̃is. b Humiliauerũt i cõpedib⁹ pedes ei⁹. Mõ ad lr̃az le gik q̃ fuerit posit⁹ i cõpedib⁹: s crux fuit ei loco cõpedũ: in q̃ pedes ei⁹ clauis confixi fuerũt. d Ferrũ lanceę militis: e Pertrãsijt aiaz ei⁹. s. aiaz btẽ v̊ginis: qz iã aia christi a corpe recesserat: ꝓm q̃ d̃ Joh. xix. f. Cũ venissẽt ad iesũ z videri eũ iã mortuũ: nõ frẽgerũt ei⁹ crura: s vn⁹ militũ lãcea lat⁹ ei⁹ apuit. Sz aiaz beatę v̊ginis ptrãsijt illud ferrũ: ꝓm q̃ dixerat simeon Luc. ij. e. dicẽs ad beatã v̊ginẽ: Et tuã ipsi⁹ aiaz ptrãsibit gladi⁹. Et b videt dicere id q̃d sequit: g Donec veniret. i. cõpleret: h Verbũ ei⁹: q̃d p̃ꝓpha z suũ si meonẽ locut⁹ fuerat. Vl Verbũ ei⁹: q̃d p̃dixerat p Zach. xiij. a. In die illa erit fõs patẽs domui iacob z habitãtibus hierlm: i ablutionẽ pctõr⁷ z mẽstruatę. Iste fons fuit vulu⁹ later⁷ christi: De q̃ ibi d̃: q̃ ꝓtinuo exiuit sãguis z aq̃. s. san guis redẽptiõis z aq̃ baptismat⁷. Et ad sustinẽdũ talia i Eloquiũ dñi inflãmauit eũ. i. p̃ceptũ dñi p̃cipiẽt⁷ ei. Vl eloquiũ dñi. i. feruor p̃dicãdi z docendi ꝓpl⁹: Ad b eñ venit: sic dicẽ Mar. j. d. Eam⁹ inq̃t i ꝓxios vicos z ciuitates vt ibi p̃dicẽ: ad b eñ veni. Et ꝓpt p̃dicationẽ ei⁹ iuidebãt ei iudęi: z ex iuidia illa ꝓcurauerũt mortẽ ei⁹. Sz q̃ misit eũ ad mortẽ: suscitauit eũ a morte: Hoc ẽ q̃d seq̃t: k Misit rex i. de⁹ pr̃: supple eũ ad mortẽ: l Et soluit eũ a morte: Ipse q̃ ẽ m Princeps ppl⁹ z dimisit eũ libęr ab oi mlꝗia. Et merito hũiliat⁷ z obediẽtię vsq̃ ad mortẽ exaltauit eũ: Quia o Cõstituit eũ ad dexterãz suã. p Dñm dom⁹ suę cęlest⁷: de q̃ ipse dicebat Job. xiij. a. In domo pr̃is mei mãsiões multę sũt. q Et p̃ncipẽ o̊is possessiõis suę: tã i cęlo q̃z i terra. Hoc ẽ q̃d d̃: Phil. ij. b. Propt q̃d exal tauit illũ: z donauit illi nomẽ zc. Postq̃z ꝓ ita exaltat⁹ est: misit i apl⁹os spm̃sctm̃: z erudiuit eos: Vñ addit: r Vt eru diret p̃ncipes ei⁹. i. apl⁹os q̃ fuerũt p̃ncipes ecclię: s Si cut semetipsũ. i. illa q̃ ipsemet sciebat. Job. xv. b. Oia q̃ audiui a pr̃e meo nota feci vob. Sz pfecti⁹ erudiuit eos per spm̃sctm̃ q̃z p seipsũ: sic dicẽ eis Job. xvj. c. Adhuc mlta ha beo vob dicere: s nõ potest⁷ portare mõ: cũ aũt venerit ille spũs v̊itat⁷: docebit vos oẽm v̊itatẽ. Thren. j. e. De excelso misit ignẽ i ossib⁹ meis: z erudiuit me. t Et senes ei⁹ pru dẽtiã doceret. Hoc referri p̃t ad illos discipulos q̃ simpli citer spũsctõ eruditi fuerũt. Sic aũt eruditi dispsi sũt p totũ mũdũ ad p̃dicãdũ: Vñ addit: x Et itrauit israel i egyptũ. i. apl⁹i deũ clara fide itruẽtes itrauerũt diuersas mũdi ptes: tẽ nebris pctõr z errorũ obscuras. a Et iacob accola fuit i terra chã. i. ipsi apl⁹i cũ diabolo z tyrãnis luctãtes z ipos supplãtãtes: vomere p̃dicatiõis coluerũt trã mũdi: eradicãtes spinas errorũ z vitiorũ: z plãtãtes z seminãtes plãtatiões z se mia v̊tutũ: Chã eñ iterp̃tat⁹ calid⁹ z callid⁹: z ipe mũd⁹ plen⁹ ẽ igne luxurię z cupiditat⁷ z deceptiõib⁹.

a in seruũ venũdat⁹ ē ioseph. b Hũiliauerũt i cõpedib⁹ pedes ei⁹: c Ferrũ ptrãsijt † aiaz ei⁹: d donec venirẽt v̊bũ ei⁹. e Eloquiũ dñi inflãmauit eũ: f misit rex z soluit eũ: g p̃nceps populorũ et dimisit eũ. h Cõstitũ it eũ dñm dom⁹ suę: i z p̃nci pẽ o̊ĩnis possessiõis suę. k Vt erudiret p̃ncipes ei⁹ sicut se metipsũ: l et senes eius prũ dentiã doceret. m Et intrauit israel in egyptũ: n et iacob † accolã fuit in terra † cham.

* a In seruũ venũdat⁹ ē ioseph. Hoc sat⁷ cõpetit p̃lato z p̃dicatori: q̃ de bẽt se gerere vt seruos/ñ vt dños. j. Pet. v. a. Mõ dominãtes i clero. j. Cor⁷. ix. c. Oim me seruũ feci. Et bñ dicẽ Venũdatus: q̃ ad lr̃az sl̃diti dãt eis bona tpalia: vt ipsi ministrẽt eis i spũalib⁹. Vñ q̃ recipit tpalia z nõ ministrat spũalia: fur ẽ z latro: z i aiaz suã recipit. Prouer. vj. a. Si spopõder⁷ p amico tuo: defixisti apd̃ extraneũ manũ tuã. q. d. vẽdidisti teipsũ in seruũ. Si aũt p̃dicator sit minister i effectu: debet nihilomin⁹ eẽ hũilis i affectu: vt nõ ãbiat honorẽ: nec de exhibito gaudeat. Vñ bñ seq̃t: b Hũiliauerũt i cõpedib⁹ pedes ei⁹. Pedes sũt affect⁹: Cõpedes sk̃ cura z sollicitudo q̃ teneẽt hõ vict⁹ q̃si cõpedib⁹: vt nõ possit ãbulare p sua volũtate. Sic se hũiliabat btũs Bern. dicẽs: Si labores pẽsam⁹: ñ affectem⁹ honores. Vl p cõpedes q̃ strigũt pedes ne euagẽt p trã: sig̃t q̃ d̃z separatos hõe affect⁹ ab oi treno amore. Eccl. xlv. b. Circũpedes z femoralia z hũerale posuit ei. Hęc tria cõpetũt p̃lato z p̃dicatori. Per circũpedes intelligit q̃ debet hõe affect⁹ separatos a tra. Per femoralia itelligit castitas: Per hũerale labor. Si ꝓ sit hũilitas i affectu ꝓcomitet eã cõpassio: q̃ seq̃t: d Ferrũ ptrãsijt aiaz ei⁹ .i. tribulatio dura alior affligit aiaz suã ita q̃ nõ q̃escit: g Donec veniat v̊bũ ei⁹: donec v̊bũ ꝓsolatiõis seminaue rit i cordib⁹ eorũ: z donec illd̃ semẽveniat. i. fructũ afferat: q̃d est cũ audiẽtes i tribulatiõe patiẽtiã hũt z ꝓsolationẽ. Esa. lv. d. Verbũ q̃d egrediet de ore meo nõ reuertet ad me vacuũ: s faciet q̃cũq̃z volui z pspabit i his ad q̃ misi illd̃: q̃z i lętitia egrediemi: z i pace deducemi. Ecce fruct⁹ v̊bi. s. ꝓsolatio i lętitia: z pfect⁹ i pace. Sz p̃dicatori necessari⁹ ẽ feruor: Vñ i Eloq̃ũ dñi inflãmauit eũ. Tal p̃t alios inflãmare: q̃ p̃ fuerit inflãmat⁹: q̃z q̃ ñ ardet ñ icẽdit. Eccl. xlviij. a. Surrexit helias ꝓpha q̃si ignis zc. Hiere. xxiij. f. Nõne v̊ba mea sũt q̃si ignis? Et tal cũ mortk a dño remũerat: Vñ addit: k Misit rex: cui militauit. s. de⁹. l Et soluit eũ a vicul carnis. s. i morte: q̃ñ ãgelũ mittit ad eũ dñs vt soluat aiaz z ad requiẽ pducat ẽtnã. Phil. j. d. Cupio dissolui z eẽ cũ christo. m Princeps ppl⁹ q̃s iste docebat misit: n Et dimisit eũ liberũ a carcere corpis. Ro. vij. d. Infęlix ego hõ q̃s me lib̃abit d̃ corpe mortis huius? Et q̃d ãpli⁹? o Cõstituit eũ dñm dom⁹ suę cęlest⁷: ꝓm illd̃ Matth. xxv. b. Quia sup pauca fuisti fidelis sup mlta te ꝓstituã: itra i gaudiũ dñi tui. Et dicẽ dñm: quia sciẽdũ q̃ i lege veti fuerũt hoies serui: ꝓm illd̃ Ps. Seruite dño i timore zc. s i noua lege facti sũt amici. Job. xv. b. Iã ñ dicã vos ꝓuos: s amicos. In cęlo ãt fiẽt dñi: ita q̃ ipse dñs oim obediet volũtati eorũ: z ministrabit illi. q Et p̃ncipẽ o̊is possessiõis suę: ꝓm illd̃ Luc. xij. f. Amẽ dico vob: q̃z sup oia q̃ possidet ꝓstituet eũ. Et cũ aliq̃s ita viuit ita mortk ita remũerat: alijs exẽplũ dat vt eũ imitẽt: Vñ addit: r Vt erudiret p̃cipes ei⁹. i. alios p̃dicatores z platos suo exẽplo: s Sicut semetipsũ docuerat. i. vt sic faciãt sic fecit. Iuẽ illd̃. j. Cor⁷. xj. a. Imitatores mei estote sicut z ego christi. Alios eñ ñ docet bñ q̃ seipsũ nõ docet. Ro. ij. c. Qui aliũ doces teipsũ nõ doces? t Et senes ei⁹. s. sacerdotes z alios seniores: v Prudẽtiã doceret: vt sibi i futur⁹ ꝓuiderẽt talẽtũ dñi: b mltiplicãdo. Et q̃ hũt deũ p̃ oculũ ita faciũt: Vñ seq̃t: x Et itrauit israel. i. vir vidẽs deũ ꝓpt pctã hoim crucifixũ: z In egyptũ. i. ad pctõres tenebrosos: vt de tenebris pctõrũ eos educeret. a Et iacob. i. exercens se in lucta actiuę vitę p̃dicãdo et laborãdo. b Accola fuit i tra chã. i. sic dictũ ẽ vomere

* p̃dicatiõis tribulos

Hezaliter

Ps. 2.

Al. taia

Al. tfuos

Al. tseniores

Al. turoinit

Al. t habitauit

Al. t chanaan

* ꝑdicatiōis/tribulos ⁊ spinas vitioꝝ eradicās: seminauit semina virtutū i cordib⁹ terrenoꝝ. Chā/iterp̄tat: vt dictū est: calid⁹: vñ sigt luxuriosos. Vel calid⁹: vñ sigt cupidos. Omnes etiā pcōres sūt calidi in volūtate peccādi: ⁊ callidi i ꝓcurādo pcō: ꝓm illud Hiere. iiij. f. Sapiētes sūt vt faciāt mala: bene autē facere nescierunt.

Ad litterā a Et auxit. Quinta ps: vbi breuit tangit i ꝓmo ꝟsu q̄ facta sūt i egypto: ⁊ postea plene narrat. Primo q̄ tāgit duo bñficia dei erga hebreos. Primū est multiplicatio eoꝝ: vñ dicit: Et auxit ppl'm suū vehemēt: qz nō itrauerūt nisi septuaginta aiē: ⁊ i paruo tpe exiert trecēta milia: exceptis puulis ⁊ mulierib⁹. Secūdū bñficiū fuit eoꝝ exaltatio/i tpe moysi: Unde dicit: b Et firmauit eū sup inimicos eius. Sz qz gliaz p̄cedit hūilitas: Prouerb. xv. d. ostendit q ꝓmo humiliati fuert: Et icipit narrare plene q̄ facta sūt i egypto: Unde dicit: c Cōuertit/pmissiue: f Cor eoꝝ. s. egyptioꝝ: g Vt odirēt ppl'm eius. Et ondit triplicē pseqntionē. s. cordis/cū dic: Vt odirēt. Oris/cū addit: et dolū. Opis/cū dic: facerēt. q. d. nō solū loqbant dolose: ⁊ opabāt. Et aggrauat pctm̄ pseqntiū/cū subdit: i In seruos eius: qd̄ grauius est pctm̄ q̄ si i alios b̄ facerēt. Dol⁹ aūt iste fuit in b̄/q faciebat eos laborare i laterib⁹ faciēdis: ⁊ quātū poterāt opꝓmebāt eos/ne multiplicarent. Post hāc aūt hūiliationē secuta est eoꝝ exaltatio. Unde ꝓmo ondit p q̄s facta fuit illa exaltatio. s. p moysen ⁊ aaron. Unde dic: k Misit moysen seruū suū: et aarō ⁊c. Postea ondit quō exaltati sut. s. p miracula q̄ fecerūt: Unde dic: l Posuit i eis. s. in moyse ⁊ aaron: m Verba signoꝝ suoꝝ: q̄ ad minora miracla: n Et ꝓdigioꝝ/suoꝝ: q̄ ad maiora. q. d. posuit i eis ꝟba q̄b⁹ p̄dicebāt signa ⁊ ꝓdigia/futura eē: o In terra chā. i. i egypto: sic sup̄ habitū ē. Vel sic: m Verba signoꝝ ⁊c. i. signa ⁊ ꝓdigia q̄ erāt p ꝟbis: Quīq̄ enim dñs loquit p signa sic p ꝟba. Postea ondit q̄ fuerūt illa signa: Et enūerat septē plagas q̄ factę sūt i egypto: licet fuerint decē. Et ñ eodē ordine q̄ factę fuert. Prima quā enūerat/fuit/tenebrę palpabiles. De q̄b⁹ habet Exo. x. f. Unde dic: p Misit tenebras: ⁊ nō tm̄ exiores: ⁊ iteriores: Unde addit: q Et obscurauit. s. corda eoꝝ. Et cōpetent p̄mittunt b̄ tenebrę alis plagis: qz ex cęcitate cordis sequūt oia mala. Et inde b̄ fecit qd̄ ꝓmiserat moysi. Unde dic: r Et nō exacerbauit sermones suos.

Allegorice Allegorice: a Et auxit. Sup̄ habitū est de p̄dicatiōe apl'oꝝ: q̄ coluerūt terrā chā/vomere p̄dicatiōis: Et b̄ ondit q terra culta multū semē ꝓtulit. Unde dic: Et auxit/dñs: p p̄dicationē apl'oꝝ: b Ppl'm suū/christianū. Actꝰ. ij. g. Dñs augebat q̄ salui fiebāt q̄tidie i idipsū. c Vehemēt: qz cū violētia: Mā iudei quātū poterāt resistebāt. d Et firmauit eū sup inimicos eius. s. sup iudeos/q̄b⁹ dñant christiani. e Cōuertit cor eoꝝ. i. iudeoꝝ: vt odirēt ppl'm eius. h Et dolū facerēt i seruos eius. i. in apl'os. Unde Actꝰ. xxiij. c. Deuouerūt se nō māducaturos neq̄ bibituros/donec occidissēt paulū: ⁊ voluerūt eū occidere i dolo. Sz ad repmēdos istos inimicos: ⁊ ad ꝓpl'm suū regēdū: k Misit/dñs/moysen seruū suū: aarō quē elegit ipsū. Per moysē itelligi ꝑt ordo p̄ncipū secl'ariū: per aarō/ecclēsastico/rū p̄latoꝝ. De q̄b⁹ duob⁹ Lucꝰ. xxij. d. Ecce gladij duo hic. Primus ordo seru⁹ ē: Scōus elect⁹: de q̄ bñ sbiūgit: Ipsū.

Ps. 3. Qd̄ est contra eos qui vicarios constituunt. Supra: Voce mea clamaui ad dñm. q. d. nō voce vicarij. l Posuit in eis ꝟba signoꝝ suoꝝ et ꝓdigioꝝ i terra chā. i. posuit i discipulis ꝟba/⁊ signa/⁊ ꝓdigia i mūdo: ꝓm q dr Actꝰ. vj. b. Stephan⁹ plen⁹ grā ⁊ fortitudine faciebat signa ⁊ ꝓdigia multa i ꝓplo. Et Actꝰ. v. c. Per man⁹ apl'oꝝ fiebāt signa ⁊ ꝓdigia. In inimicis aūt: p Misit tenebras: cęcitatis: q Et obscurauit/corda eoꝝ: ꝓm q dr Ro. xj. c. Cęcitas ex pte ꝓtigit i isrl'. r Et nō exacerbauit: imo

a Et aūrit ppl'm suū ⁊ vehemēter: ⁊ firmauit eū sup inimicos eius. ⁊ Cōuertit cor eoꝝ vt odirēt ppl'm eius: ⁊ dolū facerēt i seruos eius. Misit moysen seruū suū ⁊ aaron quē elegit ipsū. Posuit in eis verba signorū suorū et prodigiorū: i terra ⁊ cham. Misit tenebras ⁊ obscūrauit ⁊: ⁊ nō exacerbauit ꝓmones ⁊ suos.

cōpleuit/ s Sermones suos: q̄b⁹ dixerat iudęos exęcandos. Esa. vj.

Moralit: a Et auxit. Ppl's dñi augek ⁊ crescit i ꝟtutib⁹: Et b̄ facit dñs. Unde Epb. iiij. d. Veritatē faciētes i charitate crescam⁹ i illo p oia. Et bñ dic i charitate: qz charitas ē quātitas aiē. Et cū ita crescit ⁊ roborat: tūc nō timet iper⁹ tēptationū. Unde addit: b Et firmauit eū/ppl'm/sup inimicos eius. s. sup mūdū/carnē/diabolū. De hac firmitate ⁊ augmēto sic. ij. Pet. iij. d. Custodite vosmetipos ne isipiētiū erroꝝ traducti/excidatis a ꝓꝑa firmitate: crescite ꝟo in grā ⁊ cognitiōe dñi nri iesu christi. Et qz b̄ augmētū ⁊ ista firmitas i tribulatiōe ꝓficiūt: ꝓm q dr Exo. j. b. Quāto opprimebant: tāto magis multiplicabant: Bñ sbdit: c Cōuertit cor eoꝝ/inimicoꝝ: g Vt odirēt/ex corde/ppl'm eius: h Et dolū facerēt/ore et ope: i seruos eius. Odit enim mund⁹: sic dr Job. xv. c. Nolite mirari si odit vos mūd⁹. Odit caro: qz ꝓcupiscit aduersus spm̄: Gal. v. c. Odit diabol⁹. Unde dr inimic⁹ ⁊ aduersari⁹. j. Pet. v. b. Sobrij estote ⁊c. Hi tres inimici dolū loquūt ⁊ faciūt i suos dei: qz suggerūt voluptatē momētaneā: ⁊ ꝓsētiētes sibi obligāt ad pęnā ęternā. Ps. Qm̄ mihi q̄dē pacifice loqbant. s. i suggestiōe: ⁊ in iracūdia terrę loqntes dolos cogitabāt: Ecce ira siue odiū ⁊ dolus. Eccij. xij. d. In labijs suis idulcat inimic⁹: ⁊ cū iuenerit tps satiabit sāguīe. Sz ad pugnādū ꝯ istos hostes: k Misit moysen seruū suū: aarō quē elegit ipsū. Wich. vj. a. Misi aū facie tuā moysen ⁊ aarō ⁊ mariā. Per moysen q̄ fuit assūpt⁹ de aqs/signt actiui. Per aarō/q̄ iterp̄tat mōtanus/significāt ꝓtēplatiui. Per mariā/q̄ iterp̄tat amarū mare/pęnitētes. Exo. xv. c. Sūpsit maria ꝓphetissa soror moysi ⁊ aarō tympanū i manu. i. carnis mortificationē in ope. Et nota q pęnitentia soror est actiuę ⁊ ꝓtēplatiuę vitę. Itē nota q dicit: moysen seruū: ⁊ aaron electum: qz vita actiua serua est: nec manet in domo i ęternū: ꝓtemplatiua ꝟo electa est: et durat in ęternū. Lucꝰ. x. g. Martha martha sollicita es: ⁊ turbaris erga plurima/Ecce seruitus: Maria optimā partem elegit/quę nō auferet ab ea/Ecce electio ⁊ duratio. Licet aūt quilibet. s. actiuus ⁊ ꝓtemplatiu⁹ ⁊ pęnitēs pugnet cōtra quēlibet illoꝝ triū hostiū: tñ appropriato modo. Actiuus ꝯ mūdū: ꝓtemplatiu⁹ ꝯ diabolū: pęnitēs ꝯ carnē. Mūdus enim multi occupatiōib⁹ ⁊ turbatiōib⁹ ipugnat actiuos: Diabol⁹ multi astutijs ipugnat ꝓtēplatiuos: Caro multi illecebrosis desiderijs ipugnat pęnitētes. Qui aūt tales sūt/debēt alios feruēt ⁊ hūilit admouere vt sic faciāt. Unde bñ sequit: l Posuit i eis ꝟba signoꝝ suoꝝ et ꝓdigioꝝ. Signa eius/sūt dilectio ⁊ hūilitas. Joh. xiij. d. In b̄ cōgscēt homines qz mei estis discipuli/si dilectionē habuerit/ adinuicē. De hūilitate/Lucꝰ. ij. b. Hoc vob signū/iueniet/ ifantē pānis inuolutū ⁊ positū in ꝑsepio. In eis q̄ q̄s misit dñs ad saluādū alios/ponit ꝟba istoꝝ signoꝝ: q̄ etiā ꝓpter sui magnitudinē nō tm̄ signa/sed ⁊ ꝓdigia dicunt: vt videlicet pctōres/ o De terra chā. i. de mūdo hūilit ⁊ charitatiue corripiāt/et ad pęnitētiā ⁊ ad bona opa ⁊ ad desideriū supnoꝝ accēdāt. p Misit tenebras. Istę tenebrę ⁊ alię plagę a dño missę sūt i egyptios. Sz hodie dño ꝓmittēte ab inimico inimitūt etiā i ecclia: qz ibi est ꝓma plaga/ignorātia: Scōa/carnalis amor: Tertia/ranę. i. litigatores ⁊ aduocati: Quarta/muscę. i. maledici: Quita grādo. i. oppssores: Sexta locustę. i. adulatores. Septia/mors ꝓmogenitoꝝ. i. apostasia. Dic ḡ: p Misit tenebras et obscurauit. Quō misit: Exo. x. f. Extēdit moyses manū i cęlū: ⁊ factę sūt tenebrę horribiles. s. tā dēsę vt palpari possēt. Qm̄ moyses. i. ꝓlat⁹ p arrogātiā et cupiditatē extēdit man⁹ i altū: facit tenebras i ecclia. Unde talib⁹ dr Lucꝰ. xj. g. Ve vob legispitis/q̄ tulistis clauē sciētię. i. scias boni abstulist': q̄ clauis est regni cęlorū: sine q̄ null⁹ intrabit: quia ignorās ignorabit: vt dr. j. Corꝰ. xiiij. g. Et tal' plātus nō audet arguere delinqntes. Unde addit: r Nō exacerbauit sermones

Septē plagę in ecclia

* cerbauit sermones

sermones suos. Ille dī sermōes suos exacerbare: q̄ ꝓmittit
⁊ nō soluit: sic ille dī dulces facere ꝓmones q̄ ꝓmittit ⁊ soluit.
Secūda plaga ē ꝑuersio aq̄ꝝ ī sanguinē. Unde dic: a Cōuer-
tit aquas eorꝝ ī sāguinē ⁊c. q̄ ex ꝗ secuta ē mors piscīū:
Unde: Et occidit pisces eorꝝ. Tertia ē ebullitio ranarꝝ. Unde
dicit: b Edidit tra
eorū ranas. Exod.
viij.a. Ecce ego ꝑcu-
tiā omēs termios tuos
ranis. Et nō tm̄ in pa-
ludib⁹ vbi solēt eē ra-
nę: sed/ e In pene-
tralib⁹. i. thalamis ⁊
secretis loc⁹: f Regū
ipsorū. i. ꝓncipum et
magnatū. Quarta plaga ē muscarꝝ: Unde dic: g Dixit. i. fecit:
q̄ ei⁹ dicere facere ē. Uel/ Dixit/ moysi: h Et venit cyno-
myia ⁊ ciniphes: Genera st̄ muscarꝝ. Cynomyia est musca
canina. Cynos grece/ canis latine: myia musca. Ciniphes sunt
minimę muscę q̄ acrit̄ mordēt. Et hę muscę venerūt in oib⁹
finib⁹ eorꝝ. Quārta plaga ē grādo ⁊ fulmīa: Unde dic. k Po-
suit pluuias eorꝝ grādinē/ ad hēz. Et ignē cōburentē
. i. fulmīa in tra ipsorꝝ. Exo. ix. c. Grādo ⁊ ignis mixta parit̄
ferebāt̄. Et illo igne et grādine/ l Percussit vineas eorꝝ ⁊
ficulneas eorꝝ: ꝗ q̄tū ad grādinē. m Et cōtriuit lignū
finiū eorꝝ: ꝗ q̄tū ad ignē. Sexta plaga ē locustarꝝ: Unde seq̄t:
n Dixit/ vt. s. et venit locusta ⁊ bruchꝰ. Bruchꝰ ē fēt⁹
locustę. Et ponit numer⁹ singularē ꝑ plurali. Et ī ꝗ notat ma-
iorē copiā: vnde adhuc addit: o Cui⁹ nō erat numer⁹. Exo.
x. d. Facto mane vēt⁹ vrēs leuauit locustas. Et nota q̄ bruchꝰ
⁊ ophiomachꝰ et
candos. Esa. vj. c. Excęca cor ꝑ ꝑli buꝰ ⁊ aures ei⁹ aggra-
ua: ⁊ oculos ei⁹ claude ⁊c. Nec hāc solā pēnā habuerūt: sz ⁊ in
corpe puniti sūt: q̄ mlti occisi ⁊ oēs captiuati: Hoc ē: a Cō-
uertit aq̄s eorꝝ. i. sapiētiā vel multitudinē eorꝝ: b In san-
guinē. i. in occisione ⁊ flagellatione a romanis factā. c Et
occidit pisces eorū. i. sapiētes: q̄ in aq̄s sapiētię suę cōfide-
bant. Cęterę plagę possent sil⁹ exponi de iudęis ⁊ pēnis eorꝝ:
sed ꝓpt̄ cōpendiū relinq̄m⁹ eas studioso lectori exponēdas.
Moraliter * cerbauit sermones suos. i. nō arguit acerbe. Titū. j.
d. Increpa eos dure. Secūda plaga ē carnalis amor. Unde dic:
a Cōuertit aq̄s eorū. s. diuitias ⁊ sapiētiā ꝓlatorꝝ ⁊ ecclīa-
sticarꝝ psonarꝝ: b In sanguinē. i. in cōsanguineorū amorē.
Apocl. vj. d. Luna tota facta est q̄si sanguis. i. ecclīa. c Et
occidit pisces eorū. Pisces ecclīę sūt simplices ⁊ paupes
q̄ deberēt nutriri in aīa aq̄s doctrię ⁊ sapiētię ꝓlatorꝝ: ⁊ ī corpe
aquis diuitiarꝝ. Sed q̄ totū studiū ipsorꝝ ꝓlatorꝝ ē ad ꝓmouē-
dos parētes: ⁊ diuitię eorꝝ ad ditādos ꝓsanguineos ꝑuertunt̄:
ideo paupes ⁊ simplices moriunt̄ fame aīę ⁊ fame corpis: Et
ipsi ꝓlati q̄ eis subtrahūt/ rei st̄ mortis eorꝝ. Eis em̄ dī: Pasce
fame morientē: si nō pauerīs occidisti. Esa. iij. c. Uos depasti
estis vineā meā: ⁊ rapina paupis in domo vra. Ubi Glo. Mri
ꝓncipes cū paupes delinquētes publice arguāt ⁊ cōfundāt/ di-
uitib⁹ peiora peccātib⁹ nec nutū faciūt: In q̄ꝝ domib⁹ rapina
paupeꝝ ē/ dū opes ecclīę sibi thesauriçāt: ⁊ ī delitiis abutunt̄:
et q̄ ad sustentationē pauperū dant̄/ sibi reseruāt vel ꝓpinquis
distribuūt: ⁊ alioꝝ inopiā suas vel suoꝝ diuitias faciunt. Ecce
ꝓm Hieronymū q̄ vir ecclīasticus/ nec retinere aliq̄d de patri-
monio crucifixi pōt/ ꝑter necessaria/ nec parētib⁹ dare: q̄ si fa
cit/ rapina paupū ē ī domo sua. Unde sup illo Matth. xxvij. c.
Dederūt pecuniā militib⁹ ⁊c. dic Glo. Qui reb⁹ ecclīę abutūt̄
ī alīs reb⁹/ q̄b⁹ suā expleāt volūtatē/ sil⁹es sūt scribarū ⁊ phari-
seorꝝ redimētiū mēdacīū ⁊ emētiū sāguinē saluator⁹. Joh. vlt.
e. ter dī petro: Pasce. s. ꝗbo ⁊ exēplo: tpali sīdio. Tertia pla
ga ī ecclīa st̄ ranę. i. aduocati q̄ ī flumie diuitiarꝝ nascunt̄ ⁊ gar
riūt: Unde dic: d Edidit tra eorꝝ ranas. Apoc. xvj. c. Ui-
di de ore draconis/ et de ore bestię/ ⁊ de ore pseudo ꝓphę exire
tres spūs imūdos in modū ranarꝝ. Diabol⁹ est draco sibilās
tēptādo: bestia deuorādo: ⁊ pseudo ꝓpha decipiēdo. Et ad hęc
faciēda exeūt de ore ei⁹ aduocati/ q̄ sunt spūs draconis sibilā-
do ꝑ adulatiōes: spūs bestię/ deuorando ꝑ comestatiōes: spūs
pseudo ꝓphę/ decipiēdo ꝑ cauillatiōes. Et hi hīrant ⁊ morāt̄:
e In penetralib⁹ regū ipsorū. i. in cauernis ꝓlatorꝝ: q̄
ꝓlati plures habent secū aduocatos q̄ ꝗdicatores. Unde appa-
ret q̄ plus amāt tpalia q̄ spūalia. Quarta plaga ē muscarꝝ. i.
detractorꝝ ⁊ acrit̄ mor-
dentiū. Unde dic: g
Dixit ⁊ venit cyno-
myia et ciniphes
in oib⁹ finiū eorū.
Musca canina/ q̄ vt di-
cit Basilī⁹/ sanā carnē
ꝑtrāsit ⁊ vlceri ī sidet/
ē detractor. Ciniphes
sūt illi/ q̄ licet nō detra-
hant retro: tm̄ in aperto nimis acriter mordēt. De quib⁹ dicit
Greg⁹ Maciāçen⁹. Ex hoc docti ⁊ catholici videri volum⁹ si
illos reprhēdam⁹: ⁊ illos optimos iudicam⁹ q̄ subtilit̄ ⁊ figu-
ralit̄ momordērint. Mich. vij. a. Qui optim⁹ ī eis est q̄si pa-
liur⁹: ⁊ q̄ rect⁹ q̄si spina de sepe. Et nota q̄ ait: Dixit. s. ꝓlat⁹:
⁊ venit cynomyia ⁊ ciniphes: q̄ ad nutū ꝓlatorꝝ ⁊ mag
natū veniūt detractores: ⁊ taliter obloquētes. Unde Prouer.
xxix. b. Princeps qui libēter audit ꝗba mēdacij/ oēs mīstros
hz impios. Et ecōtra/ Prouer. xxv. d. Uent⁹ aquilo dissipat
pluuiā: ⁊ facies tristis linguā detrahentē. Nec tm̄ in domib⁹
eorꝝ: sed/ in oib⁹ finiū eorꝝ. Musca igit̄ dicit̄ detractor: Et
ideo diabol⁹ dī beelçebub. i. de⁹ muscarꝝ. i. detractorꝝ. Ro. j.
d. Detractores deo ōdibiles: Et iō amici diaboli. Quārta pla
ga est grādinis. i. cōminationū ⁊ oppssionū. Unde dic: k Po-
suit pluuias eorū grādinē: ignē cōburentē in terra
ipsorū. Prelati ecclīę debēt esse nubes coruscātes miracu-
lis/ tonātes minis/ pluētes doctrinis. Esa. lx. b. Qui sūt isti q̄
vt nubes volant. Deut. xxxij. a. Cōcrescat ī pluuiā doctrina
mea. Sed pluuia doctrinę siue ꝗdicatiōis mō q̄ꝝ ad mlt⁹os
vertit̄ ī grādinē cōminatiōis/ ⁊ in ignē terroris. Unde nō faciūt
subditi fructū: sz flagellati grādine ⁊ cōbusti froze steriles effi-
ciunt̄. Unde addit: l Et percussit vineas eorū ⁊ ficulneas
eorū: ⁊ cōtriuit lignū finiū eorꝝ. Uinea q̄ vinū generat
est cōpunctio siue cōtritio. Ficus/ dulcedo aīę siue deuotio.
Lignū finiū/ est oliua. i. miscōia: q̄ est lignū finiū. i. mortis: q̄
in morte cōcomitat̄ ⁊ seruat hoiem. Ambrosi⁹. Sola miscōia
comes ē defūctorꝝ. Eccli. xxix. c. Elemosyna viri q̄si saccul⁹ cū
ipso. Hęc sūt tria vnguēta beati Bern̄. scz vnguētū cōtritio-
nis/ deuotiōis/ ⁊ pietatis: q̄ vnguētari⁹. i. ꝓlat⁹ deberet cōfice
re ī aīab⁹ subditorꝝ cū pluuia doctrinę suę: ⁊ specieb⁹ diuersis
exēplorꝝ bonorꝝ. Eccli. xxxvij. a. Unguētari⁹ faciet pigmēta
suauitatis/ ⁊ vnctiōes sanitatis. Sz dicit: q̄ hęc oia destructa
sunt ab igne ⁊ grādine/ q̄ pluuię successerūt: q̄ cōminatiōes ⁊
oppssiones ꝓlatorū ita scindūt ⁊ vrūt corda subditorū/ q̄ nec
cōtritionē de ꝓprijs peccatis: nec deuotionē de dei bnficijs:
nec pietatē de ꝓximorꝝ miserijs habent. Unde cōquerit̄ dnīs ꝑ
Ezech. xxxiij. a. Quod pierat nō q̄ sistis: sed cū austeritate ī pe-
rabatis eis ⁊ cū potētia/ ⁊ dispsę sunt oues meę. Sexta plaga
ē locustarꝝ. i. adulatorꝝ: Unde dic: n Dixit ⁊ venit locusta
⁊ bruchꝰ. Per locustā ⁊ bruchū itelligit̄ adulator: vt postea
dicem⁹. Et multi tales sil⁹ nutu ꝓlatorꝝ sūt ī ecclīa ⁊ in domi-
bus ꝓlatorū. Esa. xl. e. Qui sedet sup gyrū trę: ⁊ habitatores
ei⁹ sūt q̄si locuste. q. d. ipse ꝓlat⁹ ⁊ tota familia adulatores st̄.
Eccli. xx. b. Qui edūt panē illi⁹ falsę linguę sunt. Histrionib⁹
em̄ ⁊ adulatorib⁹ dant illa q̄ deberēt dare paupib⁹. Unde bn̄ dī
Eccls. xij. b. Impinguabit̄ locusta ⁊ dissipabit̄ capparis. Lo-
custa adulator: capparis hō paup. Sūt aūt multę ꝓprietates
locustę: q̄re ꝑ locustā itelligit̄ adulator: q̄ possūt notari ꝗ ꝗsu:
Mlta/ volās/ saltās/ inimica sat⁹/ retro maior. Mlta ē/ et adu
latores multi. Unde hic dī: o Locusta ⁊ bruchꝰ cui⁹ nō
erat numer⁹. Mau. iij. c. Cōgregare vt bruchꝰ: mlt̄iplicare
vt locusta. Prouerb. xix. a. Multi colūt psonā potētis. Act.
xij. d. Popul⁹ aūt acclamabat dei voces ⁊ nō hoim. Itē adu-
lator est volās/ sic̄ locusta: q̄ in tribulatiōe recedit. Mau. vlt.
d. Ortus ē sol ⁊ auolauerūt locustę. s. Exo. x. d. Mane facto

De detractoribus

Ar. tin

Ar. tomne

De adulatoribus

Proprietates locuste cōuenientes adulatori

Ar. †locusta

& ꝛ †ophiomach⁹ ꝛ atelab⁹ idē ē. a Et illa locusta/ꝛ ille bruch⁹: comedit oē fenū i ꝛra eoꝝ ꝛc. Ita fuit ad lrā. Septima plaga ē inꝓfectio ꝑmogenitoꝝ: Unde seqꝝ. c Et ꝑcussit oē ꝑmogenitū i ꝛra eoꝝ. s. egyptioꝝ. Exo. xij. e. Nō erat dom⁹ i q̄ nō iaceret mortu⁹. Et nō solū ꝑmogenita hoim: sz ꝛ pecoꝝ et fructuū: Unde addit: Primitias omis laboris eoꝝ. d Et eduxit eos. Hic icipit ptitio fm Cassiodoꝝ: fm Augl. vo lferi⁹: ibi: Expādit: Mos ꝓo magl seq̄mur Augl. Enumeratis plagis egyptioꝝ enumerat bona q̄ fecit de⁹ filijs isrl i exitu de egypto. Primū ē q̄ eduxit eos ō mani/b⁹ inimicoꝝ. Unde dic: Et eduxit eos. s. de egypto. Secūdū ē q̄ eduxit eos cū magnis diuitijs. Unde addit: e Cū argento ꝛ auro: ꝓcepit enim eis/Exo. xj. a. q̄ mutuarent a vicinis suis egyptijs vasa aurea et argētea: ꝛ illa secū tulerūt. Sed nūqd ꝓcepit deus fieri fraudē? Solo. Oia dei sūt: vñ de oib⁹ pōt ordinare ad volūtatē suā. Itē qꝛ egyptij fraudauerūt eos i multis: ideo tolerabil⁹ ē. Tertiū bñficiū fuit sanitas corpis: Unde dicit: f Et nō erat i tribub⁹ eorū infirm⁹: qñ exierūt de egypto. Quartū fuit q̄ lętati sūt egyptij de exitu eoꝝ: ꝛ etiā cōpellebāt eos exire. Unde dicit: g Lętata ē egypt⁹ i ꝓfectiōe eoꝝ ꝛc. s. qñ ꝓfecti sūt inde. Et q̄re lętati sūt? h Quia incubuit timor eorū sup eos: ꝓ plagas supra dictas.

Ar. †tecidit

Moraliter * ventus vrēs leuauit locustas. Et saltās: qꝛ sursū nitit i dignitatē. Hiere xlix. d. Appēdere niteris altitudinē collis. Itē adulatio ē inimica satis. i. semiatis. s. nouellę plātatiōi virtutū. Exo. x. d. Deuorata ē oīs herba ꝛrę. Ibidē: Operuerūt locustę vniuersā supficiē ꝛrę/vastātes oīa. Hoc est q̄d hic subiūgit: a Et comedit omne fenū i. omnē herbā/in ꝛra eoꝝ. Nec solū herbā: sed b Et comedit omnē fructū ꝛrę eorū. i. ipsa opa: fm quod dicit Esa. iij. c. Popule me⁹ q̄ beatū te dicūt/ipsi te decipiūt ꝛ viā gressuū tuoꝝ dissipant. Itē est/retro maior: ꝛ adulator in tpalib⁹: Ideo dicit. ē. De⁹ me⁹ pone illos vt rotā: q̄ cadit a parte anteriori ꝛ surgit retro. Cōtra q̄d dicit aplus Phil. iij. c. Ad anterioꝛa extēdens meipsū. Mau. iij. d. Bruch⁹ expālus ē ꝛ auolauit: ꝛ custodes tui q̄si locustę/ꝛ puuli tui q̄si locustę locustaꝝ. Septima plaga ē apostasia. s. mors ꝑmogenitoꝝ. i. ꝑmoꝝ operū. Unde dicit: c Et ꝑcussit omne ꝑmogenitū in terra eoꝝ: ꝑmitias oīs laboris eorū. Primogenita ꝛ ꝑmitię laboris/sūt ꝑma bona opa q̄ pcutiunt et occidunt: cū relictis illis/ retrorsū cōuertit hō ad peccata. Apocl. ij. a. Habeo aduersū te pauca/eo q̄ charitatē tuā ꝑmā reliquisti: memor esto itaq̄ vnde exciderīs ꝛ age pniaz ꝛ ꝑma opa fac. Sic assignatę sunt septē plagę egypti ipsi ecclię. Sed fm ordinē lrę cōgruētⁿ assignādę sūt ipsi egypto. i. pctōrib⁹: qꝛ ad hoc q̄ p moysen ꝛ aaron educant de egypto. i. de peccato q̄ ibi captiui tenent: septē plagę ꝓcedūt in corde pctōris ad vocē ꝓdicantis ꝟbū dei. Primū est/q̄ mittit dñs tenebras: qꝛ ꝟbū dei ostēdit pctōres fatuos ꝛ verā sciaz nō hūtes: sic dicit Exo. xxxiiij. d. q̄ nō poterāt filij isrl intēdere i faciē moysi ꝓ claritatē vult⁹ ei⁹. Et hoc rogat Ps. Qm̄ tu illumias lucernā meā dñe: de⁹ me⁹ illumia tenebras meas. i. da mihi sciaz defectuū meoꝝ. Secūdū est abomiatio hūanę ꝛ secularis scię: hoc ē cōuersio aq̄ꝝ i sanguinē. Aq̄ enim sūt scię sęcl'ares: de q̄b⁹ Ps. In diluuio aq̄ꝝ mltaꝝ ad eū nō approximabūt. Unde Esa. xv. c. Aq̄ nērim desertę erunt. Mērim interptat pard⁹. Pard⁹ est varij coloris: Sic istę scię maculatę sūt: q̄ qñ cōuertunt in sanguinē. i. in abomiationē/pisces mortuū. i. curiositates. Et ꝟ fit qñ/vt dr̄ Apocl. viij. c. stella q̄ dr̄ absinthiū cadit in aq̄s: ꝟ est abomiatio quā de⁹ ūmittit. Tertio sequit plaga ranaꝝ. i. q̄daz tumult⁹ q̄ fit i corde pctōris: de q̄ Ps. Rimis rugiebā a gemitu cordis mei. Quarta plaga/muscaꝝ pungētiū: hoc ē remorsus ꝛscię. Esa. vij. c. Sibilabit dñs muscę q̄ ē i extremo flumiū egypti. Semp enim in extremo peccati remanet fmis ꝛscię: cui sibilat dñs vt pungat ꝛ mordeat cor pctōris/vt ad pnitentiā redeat. Post remorsum ꝛscię sequit cōpunctio: hoc ē plaga grādinis: q̄ cor pctōris flagellat ꝛ vrit. Post hāc sequunt opa pnitētię. s. abstinētię/vigilię/disciplinę. Hę sūt locustę q̄ flāte austro charitatis veniūt. His vescebat iohānes i deserto: sicut dr̄ Matth. iij. a. et Mar. j. a. Hę habēt crura posterioꝛa lōgioꝛa: qꝛ opa pnię debēt esse i pgressu. Post ꝟ sequit mors ꝑmogenitoꝝ. i. destructio ꝑmoꝝ motuū: vel septē capitaliū vitioꝝ. Et tunc exit hō de egypto: Unde sequit: d Et eduxit eos cū argento ꝛ auro: ꝛ nō erat in tribub⁹ eoꝝ infirm⁹. Educit enim dñs hoiem de peccato p ptritionē. Hiere. xj. a. Ego dñs eduxi vos de fornace ferrea. Secūdo dat argentū. i. eloquētiā ꝓfessiōis. Tertio aurū. i. ꝓciosa ꝛ ꝓbata opa satisfactiōis. Quarto sanitatē/vt fortis sit hō ad faciēdū pnitentiā et ad resistendū tēptatiōib⁹. Ro. iiij. d. Mō est infirmat⁹ i fide. j. Pet. v. b. Aduersar⁹ vester diabol⁹ tāq̄ leo ꝛc. Heb. xj. f. Sancti p fidē vicerūt regna. i. regnū mūdi/regnū carnis/regnū diaboli. Et tales onerosi sūt hoib⁹ mūdanis: fm q̄d dicit/Sap. ij. c. Grauis ē nobis etiā ad videndū/qm̄ dissimilis est alijs vita ill⁹. Unde gaudēt qñ tales moriunt: vl etiā intrāt religionē: Unde sequit: g Lętata est egypt⁹ i ꝓfectiōe eorū: de q̄ Exo. iij. f. et. v. a. De⁹ hebręoꝝ vocauit nos vt eam⁹ viā triū dierū in solitudinē: ꝛ sacrificem⁹ dño deo nr̄o. h Quia incubuit timor eoꝝ sup eos. Mali enim timēt/ꝛ odio habēt bonos. Prouer. xv. b. Mō amat pestilēs eū q̄ se corripit. Job. xxix. b. Videbāt me iuuenes ꝛ abscōdebant. i Expādit nubē ꝛc. Sexta ps fm Augl. vbi supponit bñficia q̄ deus cōtulit hebręis iter agētib⁹ p heremū. Supius i duob⁹ versib⁹ ūmediate ꝓcedētibus q̄misit bñficia q̄ eis cōtulit i ipso exitu de egypto. Unde qꝛ ibi post plagas egyptioꝝ incipit agere de bñficijs hebręorū: ibi incipit ptitio fm Cassiodorū. Hic q̄ ponit ea q̄ facta sūt eis in itinere. Primū est ꝓtectio nubis i die. Secūdū illuminatio ignis in nocte: de quib⁹ dicit: Expādit nubē i ꝓtectionē eoꝝ. i. vt ꝓtegeret eos a sole i die. Et ignē vt luceret eis p noctē. De hac nube ꝛ ō ꝟ ignē habet Exo. xiij. d. et Numeri. ix. c. Tertiū bñficiū ē largitio carniū. Unde dicit: & Petierūt. s. maiores

Ad litera

Allegorice: i Expādit nubē in ꝓtectionē eorū: ꝛ ignē vt luceret eis p noctē. Pōt hoc esse thema de virgine beata: q̄ dr̄ nubes. Eccli. xxiiij. a. Thron⁹ meus in colūna nubis. Hęc nubes media est inter terrā ꝛ solē. i. inter pctōres ꝛ deū: ꝛ ei⁹ ardorē. i. irā mitigat. Itē hęc nubes plena est imbre grāe. Lucl. j. c. Aue grā plena. Et hęc data ē/nō tm̄ in ꝓtectionē: vt dictū ē/a feruore irę dei: sed in ignē: qꝛ beata virgo lux est. Si enim sancti sūt lux: multo fortⁿ beata ꝟgo. Matth. v. b. Vos estis lux mūdi. Est q̄ ignis ꝓtra diabolū ꝛ tenebras pctōꝝ: Unde bñ cōpetit ei illud/Zach. ij. b. Ego ero eis murus ignis in circūitu. Mō enim tm̄ lucet nobis p exēpla virtutū: sed ꝛ arcet isult⁹ tēptatiōis. Unde dr̄ Cānl. vj. d. Terribil⁹ vt castrorū acies ordinata. De christo aūt exponi pōt: quē de⁹ pr̄ expādit/vt nubē/ꝛ vt ignē. Nubes ē ei⁹ corp⁹ siue hūanitas. Esa. xix. a. Dñs ascēdet sup nubē leuē. Ignis diuinitas. Deut. iiij. d. Deus nr̄ ignis cōsumēs est. i Expādit q̄ nubē. i. corp⁹ christi i cruce. k In ꝓtectionē: vt nos ꝓtegeret a feruore solis. i. ab ira patris. l Et ignē/diuinitatis: m Ut luceret eis p noctē. i. in tenebris hui⁹ mūdi: Job. j. a. Lux in tenebris lucet.

Allegorice

Moraliter: i Expādit nubē ꝛc. In die ꝓspitatis necessariū ē hāe nubē alicui⁹ tribulatiōis/ne eleuet hō: ꝛ i nocte aduersitatis necesse ē hāe ignē lucentē. i. mētis illumiationē ne cadat i foueā desperatiōis. Propt ꝟ dñs/Expādit nubē i ꝓtectionē eorū/ne p die ꝓspitatis a feruore elatiōis lędant. Unde ꝓmittit Ps. Dñs ꝓtectio tua sup manū dexterā tuā: p die sol nō vret te. l Et ignē. s. illumiationē grę: m Ut luceret eis p noctē/aduersitatis. In cui⁹ rei signū forsitā petro

Moraliter

Ps. 120.

* in carcere

Ps. 82.

Septem plagę ꝓcedūt in corde pctōris ad vocem ꝓdicantis verbum dei

Ps. 17.

Ps. 31.

Ps. 37.

a Petierũt. s. maiores p murmure minorũ. b Et venit coturnix. s. multitudo auium. Coturnices sunt aues regales: De hoc habet Exo. xvj. c. Quartũ ē largitio mānę: Unde dicit: c Et pane celi saturauit eos. i. māna: De hoc Exo. xvj. c. Et vocat māna panē cęli: qz de cęlo. i. de aere venit: Vel qz misterio angelorũ data fuit. Quintũ est largitio aquarũ: Unde dicit d Dirupit petrã. Hoc bis factum est. s. Exo. xvij. b. et Numeri. xx. b. Dicit autē dirupisse petrã: qz petra ad p̃ceptũ ei⁹ dedit aquas/ac si illas in se cõtineret. e Et fluxerũt aquę. i. fluuios fecerũt ex se. Et g Flumia. i. larga fluēta: f Abierũt in sicco. i. in deserto pus arido z sicco. Et hęc oia fecit/nõ merito eorũ: sed potiꝰ merito abrahę: cui pmisit q̃ reducet eos: Unde subdit: h Quia. q. d. hoc fecit/qm̃ memor fuit vbi sãcti sui. i. pmissionis suę: i Quod/vbi/habuit ad abrahã puerũ. i. seruũ suũ. Et quo eduxit illos: In lęticia: Unde dicit: k Et eduxit/de egypto: pplm̃ suũ/israel: in exultatione: z electos suos in lęticia. Exultatio/est gaudiũ exterius: lęticia/gaudiũ interius. Unde differũt sicut timor z tremor. Timor est passio cordis: tremor est effectus timoris. s. in corpore. Sextũ beneficiũ est largitio terrę: Unde dicit: o Et dedit illis regiones gentiũ. Nec solũ terrã: sed z mobilia eorũ: Quia/ q Et labores populorũ possederũt. i. ea q̃ laborãdo acquisierãt. Et hęc bnficia dedit eis: nõ vt ibi sisterẽt: sed vt eos puocaret ad amorẽ z cultũ suũ. Unde assignat causã/ dicẽs: Ut custodiãt bris lucet. Joh. viij. b. Ego sũ lux mũdi. Sed apli adhuc carnales/de sua passione primo desolati: sed postea de eiꝰ resurrectione z allocutione z ascensione cõfortati: a Petierũt/pseuerãtes vnanimit in oratione: vt dicit Act. j. b. b Et venit coturnix. i. gra spũssancti. Flãte austro venit coturnix/quę est auis regia: z flante spũsancto venit gra q̃ est donũ regis sũmi. Et b dono roborauit corda apl̃orũ: sm qd dicit in Ps. Verbo dñi cęli firmati sunt: z spũ oris eius omis virtꝰ eorũ. Roborauit etiã et roborat quotidie ipsã suã ecclesiã: nõ tm̃ dono spũssãcti/sed z pabulo pprij corpis sui: Unde sequit. c Et pane cęli saturauit eos. i. corpe christi filij sui: q̃ dicit Joh. vj. c. Ego sum panis viuꝰ q̃ de cęlo descẽdi. Nec b tm̃ sacramẽto: sz z alijs roborauit ecclesiã: Unde addit: d Dirupit petrã/christũ. j. Corinth. x. a. Petra aũt erat christꝰ: Latꝰ eiꝰ apuit: e Et fluxerũt aq̃/baptismi. Joh. xix. f. Cõtinuo exiuit sanguis z aqua. f Abierũt in sicco flumia: qz iudęis baptismũ respuẽtibꝰ apli cõuersi sunt ad gentes siccas z incultas z ministrauerũt eis hęc sacramẽta. Unde Esa. xxxv. a. Lętabit inuia z deserta. Et post. c. Scissę sũt i deserto aq̃: z torrẽtes in solitudine: z q̃ erat arida in stagnũ: z sitiẽs in fontes aq̃rũ. Hęc inuia z b desertũ z hęc arida/est gẽtilitas q̃ suscepit aq̃s baptismi/ z fontes gratiarũ. Hoc aũt fecit deꝰ pr̃ in christo z p christũ/quẽ pmiserat b patribꝰ: Unde dicit: h Quia memor fuit vbi sãcti sui: qd habuit ad abrahã puerũ suũ. Gen. xxij. c. Per memetipsũ iuraui dicit dñs: qz bñdicendo benedicam tibi semẽ tuo oes gẽtes trę. Gal. iij. c. Abrahę dictę sũt pmissiones z semi eiꝰ: non dicit z semib⁹ q̃si in multis: sz q̃si in vno z semi tuo q̃ ē christꝰ. k Et/sic/eduxit pplm̃ suũ/ christianũ de egypto. i. de tenebris ignorãtię z erroris: l In exultatione: qz d b gauisę sũt gentes. m Et electos suos/p p̃destinationẽ: n In lęticia. s. eduxit de erroris gẽtilitatis ad vitatẽ fidei. Unde de hac lęticia z de electione/Act. xiij. g. Paulꝰ z barnabas pstanter dixerũt: Ecce cõuertimur ad gẽtes: Sic em̃ p̃ceptum nobis dñs. Audientes autẽ gentes gauisę sũt: z glificabãt verbũ dñi: z crediderũt quotq̃t erãt p̃ordinati ad vitã. Ecce q̃ electos eduxit i lęticia. Or aũt nõ tm̃ de iudęis: sed z de gentib⁹ magis fuerint isti electi/ apit dicẽs: o Et dedit illis. s. apl̃is z credẽtib⁹ de iudęis z p̃dicatorib⁹ fidei christianę: p Regiones gentiũ: sm qd dicit apl̃us/Gal. ij. b. Qui opatꝰ ē petro i apl̃atu circũcisionis/opatꝰ ē z mihi inter gentes. q Et labores pplorũ possederũt: sm illud Joh. iiij. e. Alij laborauerũt z vos i laboribus eorũ introiistis. Hoc verũ fuit: qm̃ ad pedes apl̃orũ oia ponebãt credẽtes: sic dicit Act. iiij. g. Illis aũt q̃ puertebant ad fidẽ/nõ imponebãt onus graue

* i carcere posito i nocte angelꝰ dñi astitit: z lumẽ refulsit in habitaculo carceris. Hęc autẽ illuminatio declarat eis quo indigeãt: z tũc illud petũt a dño. Unde sequit: a Petierũt/ in ipsa tribulatione. Ps. Ad dominũ cũ tribularer clamaui. b Et venit coturnix. i. cõsolatio diuina adducta ab austro flãte. i. a spũsancto. Unde dicit spũs paracletus. i. psolatorius. Unde petit aia spõsa christi/Cant. iiij. d. Veni auster pfla hortũ meũ. s. cor in q̃ debet eē plãtatio virtutũ. Et hęc cõsolatio dat cũ māna sacre scpturę seu vbi dei: de q̃ subdit: c Et pane cęli saturauit eos. i. vbo dei. Matth. iiij. a. Nõ i solo pane viuit hõ: sed i oi vbo qd̃ pcedit de ore dei. Hoc pane mlti defacili saturant: qz fastidiũt: sic dicit Numeri. xxj. b. Aia nra nauseat sup cibo isto leuissimo. Sz stomachꝰ esuriẽs nũq̃ nauseat: sz sp esurit. Stomachũ aũt purgat z facit esurire: ipe panis vitę christꝰ Iesus: q̃ cũ sumit z saporat/magis sp appetit. Unde Eccli. xxiiij. c. Qui edũt me adhuc esuriẽt. Ut aũt pctores ad hmõi panẽ sumendũ se habilitẽt/dñs duriciã cordiũ eorũ emollit: Unde dicit: d Dirupit petrã. i. durũ cor pctoris: De quo Zach. vij. c. Cor suũ posuerũt vt adamantẽ ne audirẽt legem/z vbã q̃ misit dñs. Adamas nõ rũpit malleo: sz sanguine hircino: sic corda mltorũ nõ pnt rũpi malleo vbi dei: De q̃ Hiere. xxiij. f. Nũqd nõ vba mea sũt q̃si ignis: et sicꝰ malleꝰ pterẽs petras? Sz qm̃q̃ rũpunt sãguine hirci. i. vindicta pctoris: sm illd Prouer. xix. d. Pestilẽte flagellato/stultꝰ sapiẽtior erit. Et dirupta hac petra/ e Fluxerũt aq̃/lachrymarũ z gratiarũ. Luc. xxij. g. Respexit dñs petrũ: z cõuersus petrus fleuit amare. Joh. vij. f. Flumia de ventre ejꝰ fluẽt aq̃ viuę. f Abierũt i sicco flumia. i. in aia q̃ erat sine rore gratiarũ. Ps. Aia mea sic terra sine aq̃: et b tibi. s. vt irriges eã. Et b facẽ deꝰ pr̃: h Quia memor fuit vbi sãcti sui. i. filij sui: q̃ p pctoribꝰ mori voluit. Unde memor hmõi pctoribꝰ dat gram pęnitendi. Vel de ipso filio pot legi: Quia memor fuit/ ipse christꝰ/vbi sancti. s. sui/ipsiꝰ/q̃ est vbũ patris: z in idẽ redit. Idẽ est q̃ ac si dicat: iõ cõuertit pctores: qz memor est quãti p̃cij empti sunt. Berñ. Tãti emit/ vt amittere nõ velit. i Quod habuit. i. qd̃ pmisit ad abrahã puerũ suũ. Luc. j. c. Recordatus misericordię suę: sicꝰ locutꝰ ē ad patres nros abrahã: z semini eius in secula. k Et memor huius misericordię pmissę/eduxit pplm̃ suũ. Unde: De egypto. i. de tenebris pctoꝝ. Exo. vj. a. Recordatꝰ sum pacti mei. Et eodẽ: Ego dñs q̃ educã vos de ergastulo egyptiorũ: z eruã de seruitute ac redimã i brachio excelso. Hic dicũt tria s. ergastulũ/seruitꝰ/ venditio: q̃ cõpetũt pctori et p̃cipue auaro: cuiꝰ cor est i ergastulo. i. in carcere. Matth. vj. c. Ubi est thesaurꝰ tuꝰ/ibi est z cor tuũ. Ergo cor auari ē in arca: q̃ i carcere. Itẽ ipe seruꝰ: qz auaricia ē idolorũ seruitꝰ: Eph. v. b. Itẽ venditꝰ est. Eccli. x. b. Nihil est iniquꝰ q̃ amare pecuniã: hic em̃ aiaz suã venalẽ hz. Eduxit q̃ pplm̃ suũ: z hoc/in exultatione: z electos suos i lęticia. In puersione em̃ pctoris est gaudiũ dei z angelorũ: sic dicit Luc. xv. b. Gaudiũ ē in cęlo sup vno pctore pniaz agẽte rẽ. Est z gaudiũ ecclię/et ipsi cõuerso: qz euasit manꝰ diaboli. Ps. Eduxit me de lacu miserię z de luto fęcis: et statuit sup petrã pedes meos: z direxit gressus meos: z imisit in os meũ cãticũ nouũ/carmẽ deo nro. In cuiꝰ rei signũ cecinerũt moyses z filij israel educti de egypto carmẽ dño: z dixerũt: Cãtemꝰ dño: Exo. xv. a. o Et dedit illis regiones gentiũ. In aia sũt q̃dã regiones gentiũ. i. motuũ. s. septẽ vitiorũ: q̃ p gẽtes septẽ intelligunt q̃ habitant i cõcupiscibili z irascibili. Hę sũt regiones q̃s dñs dat puersis ad se: qz tradit eis dominiũ eorũ: vt iã nõ dñent ibi p̃dictę gentes. Gen. xiij. a. Sub te erit appetitꝰ eiꝰ. s. pcti: z tu dñaberis illiꝰ. q Et labores pplorũ possederũt. Pplũ sũt multitudo

* vanarũ cogitationũ

a Petierũt
b Et venit coturnix
c z pane cęli saturauit eos.
d Dirupit petrã
e z rũpit petrã et fluxerũt aquę:
f abierũt in sicco flumia.
g Quia
h memor fuit vbi sancti sui: qd
i habuit ad abrahã puerũ suũ.
k Et eduxit pplm̃ suũ i exultationẽ: z electos suos in lęticia.
l
m
n
o Et dedit illis regiones gentiũ:
p
q z labores pplorũ possederũt.

Ps. 32.

Ps. 119.

Ps. 142.

Ps. 39.

℟ dicēs: a Ut custodiant iustificatiōes eius. s. mozalia
ꝑcepta. b Et legē eī⁹. s. cerimonialia. c Req̃rāt / vel / exq̃
rāt: vt. s. ex eis spūalē intelligētiā eliciāt. Judei q̃rūt / q̃ nō nisi
ad litterā volūt intelligere: Christiani exquirūt: qz ex lr̃a aliud
q̃rūt. s. mysticū sensum: Hoc em̄ est exquirere.

Allegozice ⁂ nebāt onus graue legis mosaice: De quo Act. xv. b. dixit petr⁹

a Ut custodiāt iūstificationes
b eius: ⁊ lēgē eī⁹ ⁊ rēquirāt.
c Alleluia alleluia.
d c Onfitēmi dñō (CV.

Al. ⁊ exquirāt quibusdā: Cur tēpta/tis deū / iponere iugū super ceruicē discipu/lorū: quod neq̃ nos / neq̃ patres nr̃i porta/re potuim⁹? Sed imponebāt eis iugū suaue christi: Unde dicit: a Ut custodiāt iustificatiōes eī⁹. s. fidē ⁊ charitatez / p q̃ iustificat hoies: vt ibi / Act. xv. b. dic̄ petr⁹: Fide purificās cor/da eorū. Ro. iij. c. Ex opib⁹ legis nō iustificabit oīs caro. Et eodē. d. Arbitramur iustificari hoiez p fidē sine opib⁹ legis. Le gē aūt / vt ibi dicit Paul⁹ / nō destruebāt: sz statuebāt: videlicet figuras abijciēdo / ⁊ figurata tenendo: Unde addit: b Et legē eī⁹ exq̃rāt. s. cortice lr̃e abijciētes ⁊ nucleū spūalis intelligētię
2. Cor. x. b. iuestigātes: qz lr̃a occidit: spūs aūt viuificat vt dic̄ apls.

Mozaliter ⁂ vanax cogitationū. Ps. Quare fremuerūt gentes: ⁊ ꝑpli
Ps. 2. meditati sūt inania. Labozes hoꝝ ꝑploꝝ / sūt opa quę ex eis se/quunt. Hiere. ix. b. Ut inique agerēt / laborauerūt. Et etiā hos possidēt cōuersi ad deū: qz iā nō opant illa: ⁊ q̃ fecerūt / nūc eis coopant ad bonū. Ro. viij. f. Scim⁹ q̃m diligētib⁹ deū oīa co opant in bonū. Glo. etiā peccata. Et h̄ / a Ut custodiāt iu/stificatiōes eī⁹. i. ne redeūtes ad peccata amittāt iustificati / onē quā per pniaz acq̃sierūt. Job. xxvij. a. Justificationē meā quā cepi tenere nō deserā. Et dic̄ pluralit / iustificatiōes: qz
Quattuoz sūt i iustificatione impij q̃ttuoz sūt i iustificatiōe impij: q̃ sūt custodiēda. Primū ē gr̃a. Secūdū / motus fidei. Tertiū / ꝑtritio. Quartū / venia pctōꝝ. Sed qz nolle ꝑficere deficere est: bñ addit: b Et legē eius requirāt / vel / exq̃rāt. q. d. nō sufficiat eis iustificari a pecca/tis: sed semp q̃rant ⁊ req̃rāt q̃d q̃cipit dñs: quid ei placet. Ps.
Ps. 118. Legē pone mihi dñe viā iustificationū tuarū ⁊ exq̃rā eā semp. Hęc lex ē charitas: de q̃ Jaco. j. d. Si q̃s pspexerit i lege pfe/ctę libertat / ⁊ pmāserit in ea: hic beat⁹ i facto suo erit. Isti duo
De clericis: prelatis et religiosis ꝑsus possūt intelligi de clericis ⁊ ꝑlatis ⁊ religiosis: de q̃b⁹ di/cit: q̃ dedit illis regiōes gētiū: ⁊ labozes ꝑploꝝ pos/sederūt: qz mltas possessiōes ⁊ mltos reddit⁹ habēt ꝑ laboze paupū: vt ipsos nō opozteat nūc intēdere i necessariis acq̃rē/dis: sed soli deo vacēt ⁊ fructui aiaꝝ. Hoc est / Ut custodiāt iustificatiōes eius / in se ⁊ i subditis: Et legē eī⁹ req̃rāt / meditādo / ⁊ meditatiōib⁹ opib⁹ respōdēdo. Sed quid fecerūt ipsi? Hiere. ij. b. Induxi vos in terrā carmeli vt comederetis fruct⁹ eius: ⁊ ingressi cōtaminastis terrā meā: ⁊ hereditatē meā polluistis in abominationē. Sacerdotes nō dixerūt: vbi ē dñs: ⁊ tenētes legē / nescierūt me: ⁊ pastozes / q̃uaricati sūt i me ⁊c.

c Onfitemi dño. Titul⁹. Alle/luia alla. Hiero⁹ dicit / q̃ q̃ bis ponit alla in titulis psalmoꝝ: vnū ē de fine q̃cedētis psalmi: ⁊ aliud de ꝑn/cipio sequētis. Aug⁹ ꝑo dicit / q̃ non legit h̄ in libris grecoꝝ: et mauult sed opinionē cōem q̃ illā quę ꝑbabilitatē nō hz. Et q̃ vtrūq̃ sit de sequēti hic / ꝑbat sic. Psalm⁹ iste ē cētesimusq̃nt⁹ ⁊ post hūc numerū ponit duplex alla: Ergo vtrūq̃ est de eo: Alioq̃n alterū eēt aī numerū ponēdū. Semiat aūt h̄ alla: q̃ꝑ interp̄tat laudate inuisibilē: qz i h̄ psalmo duplicē materiā lau/dis dei tangit. Sic em̄ i q̃cedēti psalmo inuitauit nos ad laudā dū deū ꝑter bñficia filijs israel collata: ita ⁊ in isto. Et q̃terea ꝑter iusticiā q̃ puniuit malos i eodē ꝑploꝝ: et sic duplex mate/ria siue causa laudādi deū / est miscōia ⁊ iusticia: et ideo dupli/cat alla. q. d. laudate ꝑt miscōiā: laudate ꝑt iusticiā. Sic pa
Partitio psalmi tet materia ⁊ intētio. Hod⁹. Sex sūt ꝑtitiōes. Primo loq̃ns in ꝑsona hebrei / relicta patrū ꝑfidia / ad misericordiā dei cōuer/si: alios monet ad pēnitentiā ꝑuerti: ⁊ orat bñplacito ꝑploꝝ soci/ari. Secūdo peccata patrū q̃ in egypto fecerunt cōmemorat / addēs q̃liter eos dñs liberauit: ibi: Peccauim⁹. Tertio nar/rat q̃liter in deserto peccauerūt: ⁊ quosdā iuste puniros: alios aūt ꝑcibus moysi misericordit liberatos: ibi: Cito fecerūt. Quarto narrat alia eoꝝ peccata / ⁊ deū placatū esse ꝑ phinees ibi: Et ꝑ nihilo. Quīto de aq̃ ꝑdictiōis: ⁊ de imolatiōe fi/lioꝝ: vñ vehemenⁿ⁹ dñs irat⁹ tradidit eos gentib⁹: postea tñ misert⁹ ē: ibi: Et irritauerūt. Sexto ꝑcak cōgregari disp/sos vt laudes ęternas dño cantēt: ibi: Sal/uos fac nos. Alios q̃ monens vet⁹ hebrę⁹ trāsiens ad deū / vt cū eo trāseāt / dic̄: d Cō/fitemi dño / cōfessiōe pctōꝝ ⁊ laudis. Si est

f g h i k q̃m bōn⁹: quōniā i sęculū mi/sericordia eī⁹. Quis loquet pōtentias domini: auditas faciet omnes laudes eius?

em̄ vera confessio pctōꝝ / est ⁊ cōfessio laudis. Nō est em̄ vera nisi ꝑfitens speret de dei misericordia: q̃ꝑ est cōfessio laudis. Laudat em̄ eū / q̃ dicit eū misericordē. Unde Josue. viij. c. ꝑmo dicit ad achor: Da gloriā deo. Et addit: Et confitere ⁊ indi/ca mihi quid feceris. Et hic addit duo: q̃ his duob⁹ cōfessio/nib⁹ rñdent. Unde dicit: f Q̃m bon⁹. q. d. ideo cōfitemi illi ꝑfessione laudis: q̃m bon⁹ / est in se naturalit. j. Laudate do/ Ps. 134.
minū q̃m bon⁹ dñs. Et ideo etiā cōfitemi illi ꝑfessiōe pecca/torū: g Q̃m in sęculū miscōia eī⁹. i. qz vsq̃z in finē sęcu/li miserebit ꝑfitētib⁹ peccata. Glo. exponit de miscōia / q̃ mise/ros ꝑsolat vsq̃z in finē sęculi: Vel de misericordia / q̃ beatos fa/cit hoies. Unde is est sensus: Ideo confitemi / q̃m in seculū: id est i ęternū est / misericordia eī⁹. i. beatitudo quā dat eī⁹ misericordia. Iste ꝑsus habet in plurib⁹ locis. j. Esdre. iij. d. Cōcinebāt in hymnis ⁊ cōfessiōe dño: q̃m bonus / q̃m in ęter/nū miscōia eius sup israel. Et. ij. Paral. xx. e. Josaphat insti/tuit cātozes dñi: vt laudarēt eū in turmis suis. Et sequit: Cō/fitemini dño q̃m bonus: q̃m in ęternū misericordia eius. Et in multis alijs locis simile habet: h Quis loquet. q. d. dico cōfitemini ⁊c. Sed nō est q̃ eū sufficiat laudare: Quis em̄ loquet. i. loqui sufficiet: i Potētias dñi / q̃s ꝑ effect⁹ diuersos ostendit? q. d. in natura sua ineffabilis est: et vir etiā effectus operū eī⁹ quis posset effari. Et quis / k Auditas faciet omnes laudes eius. i. omnia opera quib⁹ ipse est laudandus? q. d. nullus vel rarus q̃ posset ea narrare. Vel sic: Auditas laudes eī⁹: id est si audierit: quis faciet? q. d. si quis audiret etiā quib⁹ opibus debet deū laudare: nō tamē sufficit ad illa facienda: Sicut q̃ꝑ dicit Augustin⁹: Laudes eius sunt opera pręceptoꝝ eius: quibus deū laudam⁹ / quādo ad laudē eī⁹ ea facim⁹. Et licz pauci sint tales: tamē beati sūt:

⁂ Unde dicit:

Possumus etiā magis mozaliter exponere totū: d Con/ Mozaliter
fitemini: id est simul fatemini omnia peccata: quia confessio debet esse integra. Vel / cōfitemini / cōfessiōe laudis. i. simul fatemi / simul orātes ⁊ psallētes. Hoc cōtra singulares. Sap. xj. d. Oia in mēsura ⁊ numero ⁊ pondere disposuisti. In mē/sura dicit / cōtra immoderantiā: in numero / cōtra singularitatē: in pondere / cōtra leuitatē. e Dño / vt vos seruos faciatis. Hoc contra supbos: qui potius volūt dñari q̃ subijci. Luc. xix. b. Noluim⁹ hūc regnare sup nos. f Q̃m bonus / in se. Hoc ꝑtra mercēnarios: q̃ cōfitent dño q̃m benefic⁹. s. Cōfi/ Ps. 48.
bit tibi cū bñfeceris ei. g Q̃m in sęculū. i. in ęternū / mi/sericordia eius. q. d. ideo cōfitemini vt ęternā miscōiā cō/qui valeatis: non tm̄ tēpozalē quā quęrūt q̃ hic volūt habere ꝑsperitatē. Osee. vj. b. Misericordia vr̃a quasi nubes matu/tina: ⁊ quasi ros mane ꝑtransiens. Sunt autē plures qui con/fitent mūdo q̃ q̃ confitent domino. Jactatozes em̄ cōfitent mūdo ⁊ hypocritę: Unde addit: h Quis loquet potē/tias dñi? q. d. pauci sunt. Sed plures loquunt suas ꝑprias ꝑtutes: vel potius sua vitia iactant: sicut nabuchodonosoz: Daniel. iiij. f. Nōne hęc est babylon ciuitas magna quā ego edificaui in domū regni in roboze fortitudinis meę: ⁊ in glo/ria decoris mei? Esa. iij. b. Peccatū suum quasi sodoma pręꝑ/ Ps. 51.
dicauerūt / nec absconderūt. Ps. Quid gloziaris in malitia? k Auditas faciet oēs laudes eius. Laus dei fuit cru/cifigi / pauperē esse / cōrumelias pati: ⁊ hmōi. Et q̃is hęc fac audita ⁊ in se visa? Veri religiosi q̃ eū in talibus imitant. Uñ

⁂ dicit: Beati